

Àëàêòðîííà
í àóêîââ âèäàííÿ

ISSN 2617-572X
DOI: 10.25313/2617-572X-2022-6

«Ï ÓÁË² × Í Å
ÀÄÌ² Í² ÑÒÐÓÂÀÍ Í ß
ÒÀ Í ÀÖ² Î Í ÀËÛÍ À
ÁÅÇÏ ÁÊÀ»

1 6 (28) / 2022

Àëàèòðîíí à í àóêîââ âèääíí ÿ
«Ï ÓÁË²×Í Å ÀÄÌ ²Í ²ÑÒÐÓÂÀÍ Í ß
ÒÀ Í ÀÖ²Î Í ÀËÛÍ À ÁÇÏ ÂÊÀ»

Electronic scientific publication

**«PUBLIC ADMINISTRATION
AND NATIONAL SECURITY»**

Í ÀÓÊÎÂÂ ÔÀÕÎÂÂ ÂÈÄÄÍÍ ß

¹ 6 (28)

Êèâ 2022

Àëäëððíí í á í áóëíáá äëääí í ý «Í óäë³-í á ääí ³í ³ñððóääí í ý òà í àö³íí äëüí à ááçí áëà» çàðà°ñððí ááí í á í ³æí àðíáí èð èàòäëíáàð í áóëíáëð äëääí ü òà í áóëíí àòðë-í èð ááçàò ääí èð: Index Copernicus International (ICI); Polish Scholarly Bibliography; Google Scholar; ResearchBib; Electronic Journals Library; Bielefeld Academic Search Engine (BASE); CrossRef.

Í ÁÓÊÎ ÂÂ ÔÀÕÎ ÂÂ ÂÈÄÄÍ Í ß

Âëääí í ý äëëþ-áí í äí Í äðäë³éó í áóëíáëð òàõíáëð äëääí ü
Ì Í Í Óëðäçí è (èàòäáíð³ý Á) ç ääðæääí íáí òí ðääë³í í ý (ñí àö³ëüí ³ñòü 074),
í à í ³ñòäáá³ Í áëàçó Í ³í ³ñòäðñòäà í ñá³ðè òà í áóëè Óëðäçí è
¹ 358 á³à 15.03.2019.

Ó äëääí í ³ íí óäë³éíááí ³ í áóëíá³ ñòäòð³ ç äëñá³ðéáí í ýì òáí ðàòè-í èð òà í ðäëðè-í èð àñí áëð³à ó ñòäð³ í óäë³-í íáí òí ðääë³í í ý òà í àö³íí äëüí íç ááçí áëè. Äëý í áóëíáëð í ðäò³áí èë³à, áëèèááá-³à, ñòóääí ò³à, òàò³àò³à ó ñòäð³ í àö³íí äëüí íç ááçí áëè, í ðäò³áí èë³à ääðæääí èð òñòáí íá, þðèäè-í èð èíí í áí ³é, ñóá³à, í ðäáííðíðíí èð íðääí ³à é ³í ø èð çàò³èáäéáí èð íñ³à.

Ì àòäð³äèè í óäë³éóþòüñý í íáí þ í ðèä³í áëó á ààòí ðñüé³é ðääääèø³ç.

Ðääääèø³ý í á çàáæäè ííá³ëý° äòí èè ³ í íäëýäè ààòí ðà. Á³áí íá³áäëüí ³ñòü çà äíñòíá³ðí ³ñòü òàèò³à, ³í áí, ááíáðàò³-í èð í áçà, øèòàð, øèòð òà ³í ø èð á³áíí íñòáé í áñòòü ààòí ðè í óäë³èàò³é.

Ó á³áí íá³áí íñò³ ³ç Çàëíííí Óëðäçí è «Í ðí ààòí ðñüéá í ðäáí ³ ñòí ³æí ³ í ðäáá», í ðè áëèí ðèñòáí í ³ í áó-èíáëð ³ááé ³ í àòäð³äèø³à ö³òç çá³ðèè, í íñèèáí í ý í á ààòíð³à òà äëääí í ý ° í áí á³ýçèíáèí è.

© Ààòí ðè ñòäòáé, 2022
© Àëäëððíí í á í áóëíáá äëääí í ý
«Í óäë³-í á ääí ³í ³ñððóääí í ý
òà í àö³íí äëüí à ááçí áëà», 2022

Редакція
Головний редактор

Аї єї аї єє даааеод — **Дїї аї аї єї аааї І еаеїаї адїае+**, аї еодї д і аоє ç аадæааї іаї ої даае³ї і ү, і дї оаңї д, і дї даеодї ç і аоєїаї ç дї аї оє І ао³ї і аеүї іаї аа³ао³еї іаї ої ааднæоао, æаааї ³е Оедаґї нїеї ç Оаої і еїа³+і і ç æаааї ³ ç, æаааї ³е І ³æї ади аї і ç Еаади аї ç æаааї ³ ç да æаааї ³ ç і аоє і оае³+і іаї ої даае³ї і ү, çаңеоæаї еє ðеңо Оедаґї е (Ееґа, Оедаґї а)

Заступники головного редактора

І аї иї і үуеє І еаеїаї ад І еоаеїае+ — аї еодї д і аоє ç аадæааї іаї ої даае³ї і ү, і дї оаңї д, æаааї ³е æаааї ³ ç ао³аї еооаа Оедаґї е, і дї оаңї д еаоааде і оае³+і іаї ааї ³ і нодоааї і ү І ³æда³ї і аеүї і ç æаааї ³ ç ої даае³ї і ү і аднї і аеї (Ееґа, Оедаґї а)

Æоєїаа ²деї а А³оае³аї а — еаї æаао і аоє ³ ç аадæааї іаї ої даае³ї і ү, аї оаї о, çаңоої і еє æедаеодї да ç і аа+аеүї і -аеодї аї і ç дї аї оє І аа+аеүї і -і аоєїаї аї ³ і нодооо і аї ааæї аї оо да і нөдї еїа³ ç АÇАІ «Ої ³-ааднæоао і аї ааæї аї оо і н³а³о», æеї і аа+еє æедаеодї д і даçе³ ç адї і ааңуеї ç і дааї ³ çао³ ç «А³ао³едаґї нїеа аңаї æеаү аї еодї д³а і аоє ç аадæааї іаї ої даае³ї і ү» (Ееґа, Оедаґї а)

Редакційна колегія

Адїоеаґа І ааоа — аї еодї д аеї і иї ³+і ео і аоє, і дї оаңї д, Аңї о³еїааї еє і дї оаңї д Аадæаї іаї ої ³-ааднæоао ³ і аї ³ Ої да Дон³аааеү (Адоç³ү)

Аої аоїаа Еаеєа Нæеїаї ааеїаї а — і дї оаңї д і і е³ої еїа³ ç, аї еодї д ³нї дæ+і ео і аоє, і дї оаңї д еаоааде ð І АНЕІ, і ³æї ади аї і ç æодї æ³нөеє ³ і аа³а а нонї ³еүн³а³ оае³еүоаоо æодї æ³нөеє Еаçаоңуеї аї І ао³ї і аеүї іаї ої ааднæоао³ (ЕаçІ О) ³ і . аеү-Оада³ (Еаçаоңоаї)

Аодеє Çидүй а І еоае³аї а — аї еодї д і аоє ç аадæааї іаї ої даае³ї і ү, н³адо еє æеєааа+ еаоааде да³ї і аеүї іаї ої даае³ї і ү оа і ³н³ааї аї н³аї і аду³аоааї і ү Еүа³аңуеї аї да³ї і аеүї іаї ³ і нодооо аадæааї іаї ої даае³ї і ү І ао³ї і аеүї і ç æаааї ³ ç аадæааї іаї ої даае³ї і ү і дæ І даçеааї ої а³ Оедаґї е (Еүа³а, Оедаґї а)

Аа+аа³ү Ааа³ І іаадїа³+ — аї еодї д аеї і иї ³+і ео і аоє, і дї оаңї д, Аңї о³еїааї еє і дї оаңї д Ааоої нїеї аї аадæааї іаї ої ааднæоао³ ³ і . Ої да Дон³ааае³ (Адоç³ү)

Аодеїаңуеє Аїеїаеї ед ²аїдиае+ — аї еодї д і аоє ç аадæааї іаї ої даае³ї і ү, н³адо еє аї н³е³аї еє, і дї оаңї д еаоааде ³ і ої дї ао³еї і ç і і е³одеє оа оеодї аео оаої і еїа³ ç І ао³ї і аеүї і ç æаааї ³ ç аадæааї іаї ої даае³ї і ү і дæ І даçеааї ої а³ Оедаґї е, і адø еє çаңоої і еє æедаеодї да ААІ «Оаї од аї н³е³æаї і ү і дї æаї і оае³+і іаї ої даае³ї і ү» (Ееґа, Оедаґї а)

Ааї æуаа³а³+ Н³еүа³ү — еаї æаао і аоє, еаоаада ааї ³ і нодоа³ ç оа і ао³ї і аеүї і ç ааçї æе æааааї іаї і дї оаңї еї і ç æеү і ç оєї еє ³ і . Беоаа ç І адаæææо а Аї æоа³-Аæеєї і і еүçуеї і о (І і еүүа)

А³оау³д Аї ад³е І еааїае+ — çаа³аоаа+ еаоааде і аї ааæї аї оо да ааї ³ і нодоааї і ү Оаде³аңуеї ç аадæааї і ç æаааї ³ ç е³еүооде І ³ і н³адоаа е³еүооде Оедаґї е, аї еодї д і аоє ç аадæааї іаї ої даае³ї і ү, і дї оаңї д, çаңеоæаї еє а³ү+ і аоє³ оаої ³еє Оедаґї е (Оаде³а, Оедаґї а)

А³оау³д І еаа Аї ад³еїае+ — аї еодї д і аоє ç аадæааї іаї ої даае³ї і ү, аї оаї о, аї оаї о еаоааде і аї ааæ-і аї оо ³ ааї ³ і нодоааї і ү Оаде³аңуеї аї і ао³ї і аеүї іаї ої ааднæоао і нїеї аї аї нї і аадн³аа ³ і . І . І . Аа-еаої аа (Оаде³а, Оедаґї а)

Адаааї ²ааї І еаеїаї адїае+ — аї еодї д і аоє ç аадæааї іаї ої даае³ї і ү, н³адо еє і аоєїаеє нї ³ади³о-і еє, і дї оаңї д еаоааде æеї і иї ³+і і ç ааçї æеє, і оае³+і іаї ої даае³ї і ү оа ааї ³ і нодоааї і ү æеодї і еднїеї аї аадæааї іаї оаої і еїа³+і іаї ої ааднæоао І І І Оедаґї е (Æеодї ед, Оедаґї а)

²ааї еоуеа І еүаа І еоае³аї а — аї еодї д і аоє ç аадæааї іаї ої даае³ї і ү, і дї оаңї д, і дї оаңї д еаоааде оаї д³ ç оа і даедеєє ої даае³ї і ү І ао³ї і аеүї іаї оаої ³+і іаї ої ааднæоао Оедаґї е «Ееґаңуеєє і і е³оао-і³+і еє ³ і нөдөоо ³ і . ²аї дү Н³еї днїеї аї» (Ееґа, Оедаґї а)

Е³нєїа Ааї ең Ааңеүїае+ — аї еодї д і аоє ç аадæааї іаї ої даае³ї і ү, аї оаї о, æаааї ³е Оедаґї нїеї ç æаааї ³ ç і аоє, æаааї ³е І ао³ї і аеүї і ç æаааї ³ ç і аоє æеү і ç і н³а³оє Оедаґї е, і дї оаңї д еаоааде і оае³+-і іаї ааї ³ і нодоааї і ү І ³æда³ї і аеүї і ç æаааї ³ ç ої даае³ї і ү і аднї і аеї (Ееґа, Оедаґї а)

Еїçаеїа Аїеїаеї ед І ееїеаеїае+ — аї еодї д і аоє ç аадæааї іаї ої даае³ї і ү, і дї оаңї д, і дї оаңї д еаоааде аадæааї іаї і і е³одеє оа нонї ³еүї іаї дї çаедео І ао³ї і аеүї і ç æаааї ³ ç аадæааї іаї ої даае³ї і ү і дæ І даçеааї ої а³ Оедаґї е (Ееґа, Оедаґї а)

Едеїе+іа ²деї а І аод³аї а — аї еодї д і аоє ç аадæааї іаї ої даае³ї і ү, і дї оаңї д, і дї оаңї д еаоааде аадæааї іаї ої даае³ї і ү оа і ³н³ааї аї н³аї і аду³аоааї і ү Аї ³ і дї і аодї аңуеї аї да³ї і аеүї іаї ³ і нөдөоо аадæааї іаї ої даае³ї і ү І ао³ї і аеүї і ç æаааї ³ ç аадæааї іаї ої даае³ї і ү і дæ І даçеааї ої а³ Оедаґї е (Аї ³ і дї, Оедаґї а)

І ³ааеүнїеєє Н³а³е Е³рæаеїае+ — і дї оаңї д, æаааї ³е, І даçеааї о да³³ї і аеүї і ç æаааї ³ ç І аї ааæ-і аї оо (Еаçаоңоаї)

Í íodái eí ðeí í ó³é Áæáí ðeí í æ÷ — áí eóí ð ó³eí nñ ðñúeéð í áóé, í ðí óáñ ð, í ðí óáñ ð eáóáäðe í ó-
áé³-í íāī āāí ³í ³ñððóāāí í ý Ì ³æðāā³í í æüí í ÷ Áæāāāí ³÷ óí ðāāé³í í ý í āðñí æēí ÷, Áæāāāí ³e Í āó³í í æüí í ÷
āēāāāí ³÷ í āāāāí ā³-í eð í áóé Óeðā ÷ (Ēē ÷, Óeðā ÷)

Í íāāē-Ēæÿ³āā Ēāðēñā Ī eēí ēā ÷ í ā — áí eóí ð í áóé ç āāðæāāí íāī óí ðāāé³í í ý, í ðí óáñ ð, í ðí óáñ ð
eáóáäðe āāðæāāí íāī óí ðāāé³í í ý Ēūā³āñūēí āī ðāā³í í æüí í āī ³í ñðeðóóó āāðæāāí íāī óí ðāāé³í í ý Í āó³-
í æüí í ÷ āēāāāí ³÷ āāðæāāí íāī óí ðāāé³í í ý í ðe Ī ðaçēāāí ðí ā³ Óeðā ÷ (Ēūā³, Óeðā ÷)

Í āðóíí āí eí-Ēóóāā³ē Ī ēñāí ā ³āí ð³āí ā — áí eóí ð í áóé ç āāðæāāí íāī óí ðāāé³í í ý, çāā³āóāā÷ eáóáäðe
í óáé³-í íāī āāí ³í ³ñððóāāí í ý Ì ³æðāā³í í æüí í ÷ Áæāāāí ³÷ óí ðāāé³í í ý í āðñí æēí ÷ (Ēē ÷, Óeðā ÷)

Ðāā÷āí eí Ī ēāēñāí āð Ā³óāē³ēí āē÷ — áí eóí ð í áóé ç āāðæāāí íāī óí ðāāé³í í ý, í ðí óáñ ð, í ðí óáñ ð
Óí ³āāðñeðāóó Bí ā Āēóāí ð ā × āí ñóí óí ā³ (Ī í ēüü ā)

Ðñí āó ³āāāí ³e Ā³eóí ðí āē÷ — áí eóí ð í áóé ç āāðæāāí íāī óí ðāāé³í í ý, çāā³āóāā÷ eáóáäðe ÷ āðēāðēí āó
òā ðāēēāí e Ēē ÷ āñūēí āī í āó³í í æüí íāī ðí ðāí āāēüí í -æēí í ÷ ³-í íāī óí ³āāðñeðāóó (Ēē ÷, Óeðā ÷)

Ñeóí eē Āðēāí ð³ē Ī āððí āē÷ — áí eóí ð í áóé ç āāðæāāí íāī óí ðāāé³í í ý, eāí āēāð ðāóí ³-í eð í áóé,
í ðí óáñ ð, çāñeóæāí eē ā³ÿ÷ í áóeē ³ ðāóí ³eē Óeðā ÷ e, í ðí óáñ ð eáóáäðe āāðæāāí íāī óí ðāāé³í í ý Ēē ÷
ñūēí āī í āó³í í æüí íāī óí ³āāðñeðāóó ³í āí ³ ðāðāñā ð āā÷āí eā (Ēē ÷, Óeðā ÷)

Ñóðāē ³í í ā Āāí í āā³ ÷ í ā — áí eóí ð í áóé ç āāðæāāí íāī óí ðāāé³í í ý, āí óāí ð, í ðí óáñ ð eáóáäðe í óáé³-
í íāī óí ðāāé³í í ý ðā í óáé³-í í ÷ ñeóæāē Í āó³í í æüí í ÷ āēāāāí ³÷ āāðæāāí íāī óí ðāāé³í í ý í ðe Ī ðaçēāāí ðí ā³
Óeðā ÷ (Ēē ÷, Óeðā ÷)

Ēóóāð÷óē Ī āððí Ī eðāēēí āē÷ — eāí āēāð í áóé ç āāðæāāí íāī óí ðāāé³í í ý, āí óāí ð, í ðí óáñ ð eáóáäðe
ñóñí ³eüí í -āóí āí ³ðāðí eð āēñeēí ē³í Ēí ÷ óí æüí íāī çāēēāāó «Ēeðí ÷ eðñūēēē í āēāñí eē ³í ñðeðóóó í ³ñēÿ-
āēí eēí í ÷ í ÷ í āāāāí ā³-í ÷ í ÷ íñā³ðe» Ēeðí ÷ eðñūēí ÷ í āēāñí í ÷ ðāāē (Ēeðí ÷ eð, Óeðā ÷)

Ðí āāóí Āí óí í ³í ā Ā³eóí ð³āí ā — eāí āēāð í áóé ç āāðæāāí íāī óí ðāāé³í í ý, āí óāí ð eáóáäðe ÷ í óáé³-
í íāī óí ðāāé³í í ý ³ í ðí āēóí íāī ÷ í āí āāæí āí óó Í āā÷āēüí í -í āóēí āí āí ³í ñðeðóóó ÷ í āí āāæí āí óó ðā í ñeðí ēí ā³÷
ĀÇĀĪ «Óí ³āāðñeðāóó ÷ í āí āāæí āí óó íñā³ðe» (Ēē ÷, Óeðā ÷)

Ðēēí ÷óē Āē³í ā Ð³ ÷ í ā — áí eóí ð āēí í ÷ ³-í eð í áóé, í ðí óáñ ð, í ðí óáñ ð eáóáäðe āāðæāāí íāī
óí ðāāé³í í ý, āí eóí āí ðí çí āāñóāā ðā ³í óí ðí āó³ēí í ÷ ā³ÿēüí íñó³ Í āó³í í æüí íāī óí ³āāðñeðāóó āí āí íāī āí ñí í-
āāðñóāā ðā í ðeðí āí eí ðēñóóāāí í ý (Ð³āí ā, Óeðā ÷)

Ððí āí ē ðeóí í Ñāð³ēí āē÷ — eāí āēāð í áóé ç āāðæāāí íāī óí ðāāé³í í ý, āí óāí ð, āí óāí ð eáóáäðe í ó-
áé³-í íāī āāí ³í ³ñððóāāí í ý Ì ³æðāā³í í æüí í ÷ Áæāāāí ³÷ óí ðāāé³í í ý í āðñí æēí ÷ (Ēē ÷, Óeðā ÷)

Āāí ³÷eā Ē³ñóāð — āí óāí ð, āí eóí ð í áóé, Óāēóēüðāó āēí í ÷ ³eē, Óí ³āāðñeðāóó Ī āð³÷ Ñēēí āí āñūēí ÷
Ēðð³ (Ī í ēüü ā)

Í āāāāēāē Ēāðāē — āí eí ð ó³eí nñ ó³÷ (PhD) ā āāeóç³ í ðāāā, āí óāí ð, í ðí óáñ ð ³āðí í āēñūēí āí í ðí óá-
ñ³ēí íāī āí eóí ðāóó, MBA, āāāí eāð (× āó³ÿ)

ЗМІСТ

АІ НІЄ²ААІ І Б, ДІ ЧДІ АЕЕ, І ДІ АЕДÈ Ç İ ÈÐÁÍ Ü İ ÓАЕ²×Í ÍАІ ОІ ДААЕ²Í Í Б
ÒÀ ÀАІ ²Í ²НÒÐÓААІ Í Б

İ ıð°aa Á³ða İ eaeñai ädiar à
АÇА²Í Í А²Б АДИ İ ААНÜЕЕÖ Í ДААÍ ÇАÖÍЕ Ç ²Í НÒЕÒÓ²БИ È аН Ó İ ДІ ÖАН²
ОІ ДІ ОААÍ Í Б ДА ДААЕ²ÇАÖ²- İ İ È²ÒÈЕЕ аН: АОАЕДÈАÍ ² ²Í НÒÐОÍ АÍ ÒÈ
İ ÓАЕ²×Í Í - İ İ È²ÒÈЕЕ АЕБ АЕÍ ЕÍ А²×Í Í - İ İ È²ÒÈЕЕ ОЕДА-Í È 7

İ ДАЕДÈ×Í ² АНІ АЕДÈ АЕÍ Í İ İ ²×Í Í - ААÇÍ АЕЕ ААДÆААÈ

Onai ei Ai oii Aietiei ediae+
ДААЕ²ÇАÖ²Б İ ÓАЕ²×Í ÍАІ ОІ ДААЕ²Í Í Б ÇАААÇÍ А×АÍ Í Б ²Í ААНÒЕÖ²ЕÍ Í -
İ ДЕАААЕЕАÍ НÒ² İ АЕЕАÍ Í -АÍ АДААДÈ×Í ÍАІ ЕÍ İ İ ЕАЕНО..... 12

НІ Ö²АЕÜÍ А ² АОÍ АÍ ²ÐАДÍ А İ İ È²ÒÈЕА

Áoäyí nüeeé Aıdeñ Nãð³eiaè+
НІ Ö²АЕÜÍ ЕЕ ÇАÖÈНÒ Í АНАЕАÍ Í Б А НÈНÒАÌ ² ААДÆААÍ ÈÖ ААДАÍ Ò²Е 18

Áıdi³eia Á³eoið ²aaiıiae+
ЕÍ Í ÖАÍ ÒÈ АÍ ОÐ²ОÍ ÜÍ - ÒÀ ÇÍ АÍ ²ОÍ ÜÍ - ЕÍ İ ОÍ ²ЕАÖ²- НÓ×АНÍ ÍАІ НÓНІ ²ЕÜНÒАА:
ЕÍ İ İ АДАÖ²Б НАІ ²Í ÒÈ×Í ÈÖ ÇОНÈЕÜ 24

Èðeaøà İ eaeñai äð Á³ðae³eiaè+
НÓОÍ ²НÒÜ НÓНІ ²ЕÜÍ ÍАІ ÍАІ А'БÇЕО ААДÆААÈ ²Ç НІ Ö²АЕÜÍ ÍАІ ÇАÖÈНÓ Í Н²А
Ç ²Í ААЕ²АÍ ²НÒÐ 33

ООÍ ÈÖ²Í Í ОААÍ Í Б ² ДІ ÇАЕДІ È İ АÖАÍ ²ÇÍ ²А ААДÆААÍ ÍАІ ОІ ДААЕ²Í Í Б

Áoä³e İ aenel İ aodıiae+, Áañeüeiñüeeé İ eaeñai äð ðei ıð³eiaè+
İ İ АЕЕАÍ НÒ² АААÍ ÒАÖ²- ÇАÐÓА²АÍ ÍАІ АÍ Н²АÓ Í ÓАЕ²×Í ÍАІ ОІ ДААЕ²Í Í Б
Ó ДІ ÇАЕДІ È НÈНÒАÌ È АЕАЕОДІ Í ÍАІ ОДБАÓААÍ Í Б А ОЕДА-Í ² 39

CONTENTS

RESEARCH, DEVELOPMENT, PROJECTS ON PUBLIC ADMINISTRATION AND ADMINISTRATION

Porieva Vira

NGOS INTERACTION WITH EU INSTITUTIONS WITHIN THE PROCESS OF FORMING AND IMPLEMENTING EU POLICY: EFFECTIVE PUBLIC POLICY TOOLS FOR THE ENVIRONMENTAL POLICY OF UKRAINE 7

PRACTICAL ASPECTS OF ECONOMIC SECURITY OF THE STATE

Usenko Anton

IMPLEMENTATION OF PUBLIC ADMINISTRATION ENSURING THE INVESTMENT ATTRACTIVENESS OF THE FUEL AND ENERGY COMPLEX..... 12

SOCIAL AND HUMANITARIAN POLICY

Budeianskyi Borys

SOCIAL PROTECTION OF THE POPULATION IN THE STATE GUARANTEES SYSTEM 18

Vornikov Viktor

CONCEPTS OF INTERNAL AND EXTERNAL COMMUNICATION OF MODERN SOCIETY: COOPERATION OF SEMIOTIC EFFORTS..... 24

Kryvsha Oleksandr

INTELLIGENCE STATE'S SOCIAL OBLIGATION FOR THE SOCIAL PROTECTION OF PERSONS WITH DISABILITIES..... 33

FUNCTIONING AND DEVELOPMENT OF PUBLIC ADMINISTRATION MECHANISMS

Bubliy Maksym, Vasytkovskyi Oleksandr

OPPORTUNITIES FOR ADAPTING FOREIGN EXPERIENCE OF PUBLIC ADMINISTRATION TO THE DEVELOPMENT OF THE E-GOVERNMENT SYSTEM IN UKRAINE 39

ÓÄË 351/354

Porieva Vira

*Postgraduate Student of the Department of Global and National Security of the
Educational and Scientific Institute of Public Administration and Civil Service
Taras Shevchenko National University of Kyiv*

Ï îð°àà Â°ðà Î äàèñàí äðíàí à

аспірантка кафедри глобальної та національної безпеки

*Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби
Київського національного університету імені Тараса Шевченка*

ORCID: 0000-0002-0381-7089

DOI: 10.25313/2617-572X-2022-6-8277

**NGOs INTERACTION WITH EU INSTITUTIONS WITHIN
THE PROCESS OF FORMING AND IMPLEMENTING EU POLICY:
EFFECTIVE PUBLIC POLICY TOOLS FOR THE ENVIRONMENTAL
POLICY OF UKRAINE**

**ВЗАЄМОДІЯ ГРОМАДСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ З ІНСТИТУЦІЯМИ ЄС
У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ ПОЛІТИКИ ЄС:
ЕФЕКТИВНІ ІНСТРУМЕНТИ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ
ДЛЯ ЕКОЛОГІЧНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ**

ДОСЛІДЖЕННЯ, РОЗРОБКИ, ПРОЕКТИ З ПИТАНЬ
ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Summary. As part of the PhD thesis “NGOs activities in the process of forming and implementing the environmental policy of the European Union: experience for Ukraine”, the mechanisms that were used during the interaction of a number of NGOs, analytical centers of the EU and Ukraine were studied. The theoretical and practical aspects of forming environmental and energy policies in EU and Ukraine were investigated with NGO participation. The importance of the research topic of the article is determined by the fact that the correct implementation of EU environmental law is strongly dependent on the capacity of NGOs to initiate litigation at the national level. According to scientists, NGOs have two avenues at their disposal for influencing EU policy. Next instruments were identified: open public consultations, Directorate General organises civil society dialogue forums, Ad-hoc interaction with European Commission officials, interaction with MEPs and also NGOs can impact on legislative proceedings through their participation in Intergroups.

In contrast to this, it was established that one of the most successful public organizations of Ukraine, which has reached the level of an analytical center with national and international influence, distinguishes the concepts of advocacy and lobbying and, accordingly, uses such public policy tools as: training of decision makers; educating the public about how decisions are made; cancellation of unjustified or incorrect decisions by authorities; discussions and public discussions; interviews, information campaigns to convey the developed positions of NGOs. Also, the article analyzed the analytical products created by the Ukrainian NGO, analytical center, which can be considered effective tools for ensuring transparency in the extractive industry (nature resources) and in the energy sector: Nadra monitor and Energy Transparency Index.

Based on the results of the research, the author proposed effective tools for advocacy campaigns and institutional development of NGOs, who work in environmental policy including energy and nature resources field.

Key words: EU, NGO, advocacy, environmental policy, natural resources, Ukraine, DIXI Group.

Анотація. В рамках дисертаційного дослідження “Діяльність громадських організацій у процесі формування та реалізації екологічної політики Європейського Союзу: досвід для України” розглянуто механізми, які використовувалися під час взаємодії ряду громадських організацій, аналітичних центрів ЄС та України. Досліджено теоретичні та практичні аспекти формування екологічної та енергетичної політики в ЄС та Україні за участю громадських організацій. Важливість дослідження означеної теми статті визначається тим фактом, що правильна імплементація екологічного права ЄС сильно залежить від спроможності громадської організації ініціювати судові процеси на національному рівні. На думку вчених, громадські організації мають у своєму розпорядженні два шляхи впливу на політику ЄС. Були визначені наступні

інструменти: відкриті публічні консультації, Генеральний директорат організує форуми для діалогу громадянського суспільства, спеціальна взаємодія з офіційними особами Європейської комісії, взаємодія з депутатами Європарламенту, а також громадські організації можуть впливати на законодавчі процеси через свою участь в інших робочих групах. На протипагу цьому встановлено, що одна з найуспішніших громадських організацій України, яка досягла рівня аналітичного центру з національним та міжнародним впливом, розмежовує поняття адвокації та лобювання та, відповідно, використовує такі інструменти публічної політики, як: навчання осіб, які приймають рішення; інформування громадськості про те, як приймаються рішення; скасування необґрунтованих або неправильних рішень органів влади; дискусії та громадські обговорення; інтерв'ю, інформаційні кампанії для донесення вироблених позицій громадськими організаціями. Також у статті проаналізовано аналітичні продукти, створені українською громадською організацією, аналітичним центром, які можна вважати ефективними інструментами забезпечення прозорості у видобувній промисловості (природні ресурси) та в енергетиці: Награ Монітор та Індекс прозорості енергетики.

За результатами дослідження автором запропоновано ефективні інструменти адвокаційних кампаній та інституційного розвитку громадських організацій, які здійснюють свою діяльність в сфері екологічної політики, в тому числі у сфері енергетики та природних ресурсів.

Ключові слова: ЄС, громадська організація, адвокація, екологічна політика, природні ресурси, Україна, DIXI Group.

Statement of the problem. In a democratic country, civil society, through its institutions, actively influences the development of policies, actually encouraging officials to serve the interests of the people. This topic is extremely relevant in the context of the Association Agreement between Ukraine and the European Union, as it contributes to the formation of such an institutional environment in Ukraine, which is based on the principles and values of the EU, including cooperation and partnership. At the same time, according to the report on consultation Civic Space-Experiences of Organisations in 2019, second annual civil society consultation, notes that many NGOs-respondent to the survey, “participated in public consultations during 2019, but the majority had difficulties accessing such consultations and with the participation process”. Eventually, there is trend of NGOs having difficulties engaging in public consultation and with participation process in general [1]. Here are several perceived policy risks associated with NGOs participation in policy development: the lack of understanding of the role of consultation with NGOs and public at large, the time-consuming and costly process of consultation, the lack of necessary resources required for consultation, and low professional level of policy-makers.

Analysis of recent researches and publications

Among the Ukrainian scientists who study the role of NGO in environmental policy, we note the following: V. I. Andreytsev, V. Ya. Shevchuk, Yu. M. Sattalkin, G. O. Bilyavskiyi. Among foreign scientists, we should note J. Vogler, H. R. Stephan, H. Selin, S. D. VanDeveer, etc.

Formulation purposes of article (problem).

The purpose of the article is to analyze and develop recommendations for the NGO of the best European practices regarding adaptation forms of NGOs interaction with EU institutions in the process of forming and implementing environmental policy.

The main material. The European Council set out 4 priority areas in its 2019–2024 strategic agenda to guide the work of the EU institutions over the next 5 years. These areas seek to respond to the challenges and opportunities that the current global situation has thrown up. By focusing on them, the EU can strengthen its role in today’s challenging environment. Regarding environmental policy field — Investing in green initiatives that improve air and water quality, promote sustainable agriculture and preserve environmental systems and biodiversity. Creating an effective circular economy (where products are designed to be more durable, reusable, repairable, recyclable and energy-efficient) and a well-functioning EU energy market that provides sustainable, secure and affordable energy. A faster transition to renewables and energy efficiency, while reducing the EU’s dependency on outside energy sources [2].

The correct implementation of EU environmental law is strongly dependent on the capacity of NGOs to initiate litigation at the national level or inform the Commission as guardian of the Treaty of an alleged infringement of EU law. These two possibilities reflect the dual — centralized through the Commission and decentralized through the national courts — enforcement strategy on which the multi-layered EU legal system is based. NGOs monitor developments at EU institutions, and analyze the potential impacts on their members or interests. They inform members and raise their awareness, and engage and consult them on their views, bringing these standpoints back to the EU and challenging policy-makers and other stakeholders to address their concerns. NGOs play a multiplicity of roles. At the same time, NGOs serve as a resource to the EU due to their policy expertise and understanding of complex policy-making processes, filling knowledge gaps and providing valuable input to the policy-making process. NGOs also often function as service providers in their home countries, making

them a crucial partner in developing policy. Simultaneously, EU member states also have an interest in NGOs to monitor EU policy, as this represents a way of indicating which areas are politically significant for important parts of the population. Participation of NGOs is an inherent part of the broader concept of citizen/civil participation — that is, participation of individuals and civil society at large (non-state actors) at different stages of policy development [3]. This concept is also embedded in the guiding principles underpinning a European Public Administration Space as they pertain to policy drafting, implementation and monitoring [4]. As a rule, NGOs should be consulted at all stages of policy development, recognizing that “consultation may be carried out through various means and tools, such as meetings, public hearings, focus groups, surveys, questionnaires and digital tools”, depending on a particular stage of the process [3, par. 23]. On our opinion, participation of NGOs at early stages of policy development minimises the risk of ill-conceived solutions which would be more difficult to remedy at later stages of the process. Thus, NGOs should have an opportunity to provide feedback to a government’s proposal of an annual legislative plan, as well as to be consulted during the preparation of ex-ante impact assessment — in addition to being consulted on a draft policy proposal [5].

NGO often work as part of national or European federations or associations. Small NGOs can usually only be directly represented if there are particularly knowledgeable or fill a niche role. Usually, only the large NGOs can afford to maintain a significant presence in Brussels. NGOs have two avenues at their disposal for influencing EU policy. First, they can use pre-existing networks with their own or third-party national governments in the hopes that the government’s envoys to the EU will represent their voices or even adopt them as their own. Second, they can lobby the EU directly, which tends to be more effective as it allows organizations to exert influence at the policy formation stage. NGOs often don’t act in isolation when trying to achieve their goals, but often form ad hoc policy coalitions. These alliances do not only comprise of NGOs, but can also include national and regional governments, industry, other interest groups, and Members of the European Parliament and Commission and/or Council members. The roles of these coalition members can change, but each can act as an advocate, a sponsor, a researcher, an input provider etc. To achieve environmental policy goals and sustainable behavior, policymakers need tools to encourage policy compliance among citizens, business, government and NGO.

Within the framework of the PhD research “NGOs activities in the process of forming and implementing the environmental policy of the European Union: experience for Ukraine” the activities

of a number of NGOs, analytical centers of the EU and Ukraine were investigated. As example, association of Accredited Public Policy Advocates to the European Union determine such interaction instruments as: Participation in EC Consultations — consultations regarding legislative proposals. Consultations can be targeted, i.e. open to those who the Commission has invited to respond, or open public consultations, i.e. open to everyone. Open consultations are popular with many NGOs as these organizations can express recommendations and concerns on specific topics directly to the Commission; Participation in structured dialogue organized by the European Commission — include the Civil Society Dialogue and formal working groups. Directorate General (DG), e.g., frequently organizes civil society dialogue forums in which NGOs, labor unions, business representatives and other stakeholders can share their views on specific issues with Commission representatives; Ad-hoc interaction with European Commission officials — NGOs directly contact a DG when they want to have particular issues addressed. DGs themselves also organise regular meetings with NGOs (‘ad hoc meetings’), outside the formal structure of expert groups; Ad-hoc interaction with MEPs — During the legislative process, NGOs engage directly with particular MEPs: rapporteurs, shadow rapporteurs, committee chairs, the assistants of the committee secretariat or group officials. MEPs are considered ‘the main gatekeeper in forming the opinion of the Parliament; Ad-hoc interaction with EP Intergroups — NGOs can also impact legislative proceedings through their participation in Intergroups. NGOs can provide coordinators or the secretariat for such groups and can influence policymaking by setting agendas and designating speakers. They can also facilitate the creation of EP written declarations, since through Intergroups they can pressure MEPs to sign declarations [6].

Today, situation in Ukraine become a trigger for NGOs, which used to work in environmental and energy field: some have ceased to exist, others have turned from local organizations into important political actors at the national and international level, even re-profiled to analytical centers. NGOs played the leading role, with grant support some of them carry out socially significant, scientific work of national and international importance. The leading Ukrainian analytical center, NGO DIXI Group defines energy modernization through the components of decarbonization, energy efficiency and environmental protection.

NGO sector in Ukraine remain the necessary public policy tools that strengthen the country’s ability to respond to crisis situations though the next developed instruments: Nadra monitor [7], The Energy Transparency Index [8], — such instruments will be helpful to companies and potential investors

seeking an open, competitive environment, a better relationship with the government and local communities, and reducing business risks. Those, Energy Transparency Index ultimate beneficiaries are consumers, as their awareness improves the possibility of protecting their rights and helps rationalize economic behavior in the market. More transparent and competitive energy markets promote the improvement of services for consumers and fair pricing. The Index will also support public authorities responsible for information disclosure, indicating particular gaps and helping to improve their transparency and respective regulations.

In our opinion, in its activity analytical center, NGO DIXI Group separates the concepts of advocacy and lobbying as follows, which respectively include various types of tools and methods of influence to achieve the set goals [9, p. 37]. Thus, advocacy is any action that recommends, argues for a specific decision or action, supports or defends, or speaks on behalf of others. Lobbying is a narrower concept; representing the interests of a very specific range of stakeholders; there are three components: the decision-makers, the legislation itself and the request for a vote. So, advocacy is a broader concept; representing the interests of a large number of interested parties (population, expert community), has no financial interest. Advocacy components includes: Education of those who make decisions — deputies, ministers, employees of ministries or the regulator; Education of the population about how decisions are made — “acquaintance” between people and deputies; Working on mistakes: cancellation of unjustified or incorrect decisions by authorities; Decisions on behalf of the interests of the population: adoption of laws or secondary legislation; Discussions and public discussions to convey developed positions; Publications, interviews, information campaigns to convey the developed positions.

Insights from this study and perspectives for further research in this direction. The EU institutions are developing new legislative frameworks, EU communiqué to protect environmental regulations fixing requirements for EU member states, which emphasizes in latest documents: Communication: “Ukraine relief and reconstruction”, The REGIONS

REPowerEU Plan, EU “Save Energy”, etc. Such dynamics clearly demonstrate that EU has no intention to vomit the pace and ambitions of reforming both the energy and environment sector, emphasizing its priority. Taking into consideration previous successful projects Ukrainian NGO in formation and implementation environmental and energy policies, we stated that this policy actors will use strong “soft power” to advocate citizens oriented decision in field of nature-oriented policy and best possible solutions for energy safety, as a part of global climate.

Taking into account the above, in order to achieve effective interaction between NGO and EU institutions in the process of approximating European environmental legislation into Ukrainian legislation, participation in the formation and implementation of environmental policy, it is recommended to fulfill the following conditions for building advocacy campaigns and own institutional development: specifying needs to be changed or adopted at the level of the Parliament, Government, Ministry; specify the arguments and their justification: why it is necessary to change or make a decision; find partnerships to promote the idea: who else has the same position to join forces (other NGOs, media); determine the tools of information dissemination: meetings in 1:1 format, round tables, letters, appeals; detail the financial resources for each level of advocacy and the corresponding time frame.

It is recommended to ensure the NGOs institutional development, which includes: mandatory training (at least 2 courses per year), transfer project management to the heads of areas, not to the head of the organization, to ensure internships in EU institutionals, to engage a HR consultant or company; willingness to comment — NGO experts must monitor and be competent to provide comments promptly; communication — pay attention to English-speaking communication; develop fundraisers; establish a representative office in the EU.

Prospects for further research will follow with the directions of today’s legal regulation of the NGOs participation in the formation and implementation of the EU’s environmental policy and the development of recommendations for NGOs in Ukraine.

Literature

1. Civic space — experiences of organisations in 2019. URL: https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2020-civic-space-organisation-experiences_en.pdf (ààà çââđí áí í ÿ: 20.09.2022)
2. Implementing the European Pillar of Social Rights. URL: https://european-union.europa.eu/priorities-and-actions/eu-priorities_en (ààà çââđí áí í ÿ: 20.09.2022)
3. Guidelines for civil participation in political decision making 2017 final. URL: https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectId=09000016807509dd (ààà çââđí áí í ÿ: 20.09.2022)
4. The Principles of Public Administration, OECD/EU, 2017. URL: <http://www.sigmaweb.org/publications/Principles-of-Public-Administration-2017-edition-ENG.pdf> (ààà çââđí áí í ÿ: 20.09.2022)

5. Code of Good Practice for civil participation in the decision-making process. URL: <https://rm.coe.int/CoERM-PublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016802eed5c> (ààà çààđí áí í ÿ: 20.09.2022)
6. The relationship between the EU and NGOs. URL: <http://www.aalep.eu/relationship-between-eu-and-ngos> (ààà çààđí áí í ÿ: 20.09.2022)
7. Ї і і і ³ої đей ā āī çâ³ëüī ī; ä³ÿëüī īñò³ òà çì ³í ó đāāóēþāāī ī³ äēāī áóāī ī; äāēóç³ Óēđà;í è. URL: <https://dixigroup.org/analytic/nadramonitor-18-24-lipnya-2022-roku/>
8. Energy Transparency Index 2021 (II international edition). URL: <https://dixigroup.org/analytic/energy-transparency-index-2021-ii-international-edition/>
9. “Áí ðāāāòè+í à á³áí³ñòü” ā ēīī ðāēñò³ ñó+āñī èò ī ī ē³ðè+ī èò ī đī òāñ³ā āÑ òà Óēđà;í è: đī ēü āđīī āñüēèò ī ðāā ī³çāò³é. Ñó+āñī³ ī ī ē³ðè+ī³ ðāđī ī ēī ā³; āīñā³ā òà ī āđñī āèðēāè ðāāē³çāò³³. ī àòāđ. Āñāóēđ. ā³āēđèè. ī āóēīā. ī ðāèò. ēīī ó. ī. Êè³ā. ðāāđ³ēñüēèé ī äò³ī ī äēüī èé óí³āāđñèðàò³ ī āí³ Ā. I. Āāđāī āñüēī āī. Ê.: ĀĒÑ-Óāī ðđ, 2021.

References

1. Civic space — experiences of organisations in 2019. URL: https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2020-civic-space-organisation-experiences_en.pdf (ààà çààđí áí í ÿ: 20.09.2022)
2. Implementing the European Pillar of Social Rights. URL: https://european-union.europa.eu/priorities-and-actions/eu-priorities_en (ààà çààđí áí í ÿ: 20.09.2022)
3. Guidelines for civil participation in political decision making 2017 final. URL: https://search.coe.int/cm/Pages/result_details.aspx?ObjectId=09000016807509dd (ààà çààđí áí í ÿ: 20.09.2022)
4. The Principles of Public Administration, OECD/EU, 2017. URL: <http://www.sigmaweb.org/publications/Principles-of-Public-Administration-2017-edition-ENG.pdf> (ààà çààđí áí í ÿ: 20.09.2022)
5. Code of Good Practice for civil participation in the decision-making process. URL: <https://rm.coe.int/CoERM-PublicCommonSearchServices/DisplayDCTMContent?documentId=09000016802eed5c> (ààà çààđí áí í ÿ: 20.09.2022)
6. The relationship between the EU and NGOs. URL: <http://www.aalep.eu/relationship-between-eu-and-ngos> (ààà çààđí áí í ÿ: 20.09.2022)
7. Monitorynh dozvilnoi diialnosti ta zmin u rehuliuvani vydobuvnoi haluzi Ukrainy. URL: <https://dixigroup.org/analytic/nadramonitor-18-24-lipnya-2022-roku/>
8. Energy Transparency Index 2021 (II international edition). URL: <https://dixigroup.org/analytic/energy-transparency-index-2021-ii-international-edition/>
9. “Enerhetychna bidnist” v konteksti suchasnykh politychnykh protsesiv YeS ta Ukrainy: rol hromadskykh orhanizatsii. Suchasni politychni tekhnolohii: dosvid ta perspektyvy realizatsii. mater. Vseukr. vidkryt. naukov. prakt. konf. m. Kyiv. Tavriiyskiy natsionalnyi universytet imeni V. I. Verandskoho K.: DKS-Tsentr, 2021.

Ñòàòòÿ ī àā³éøèā āī đāāāēö³; 27.09.2022

ÓÄË 620.9:330.322.012.23]:005.332.4](477:(4-6^{aÑ}))(02)(02.034.44)

Óñáí êî Áíóíí Âíëíäëí ëðíäë÷

*аспірант Спеціальності 281 Публічне управління та адміністрування
Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості України*

Usenko Anton

*Graduate Student of the specialty 281 Public Management and Administration
Institute of Training of Personnel of the State Employment Service of Ukraine*

DOI: 10.25313/2617-572X-2022-6-8287

РЕАЛІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПАЛИВНО-ЕНЕРГЕТИЧНОГО КОМПЛЕКСУ

IMPLEMENTATION OF PUBLIC ADMINISTRATION ENSURING THE INVESTMENT ATTRACTIVENESS OF THE FUEL AND ENERGY COMPLEX

Анотація. У статті розглянуто особливості реалізації публічного управління забезпечення інвестиційної привабливості паливно-енергетичного комплексу. Визначено, характер застосування управлінського впливу на процеси інвестиційного забезпечення ПЕК, серед основних форм якого були виділені наступні: директивний; індикативний; інтегрований; стратегічний; мережевий.

З'ясовано, що основною метою публічного управління інвестиційним забезпеченням ПЕК є створення такої моделі розвитку комплексу, який передбачатиме неможливість використання застарілих технологій вироблення енергії або створюватиме бар'єри чи надмірну вартість для реалізації енергетичних ресурсів, що мають високий рівень шкідливого впливу на навколишнє середовище. Загалом, публічне управління інвестиційним забезпеченням ПЕК є особливою сферою реалізації владно-управлінського впливу на приватний сектор з метою його стимулювання, заохочення та спонукання до збільшення витрат на ті заходи та цілі, які можуть не відповідати приватним інтересам. Нам зрозуміло, що основна ціль ринкових процесів полягає в максимізації прибутку.

Сформовані висновки, щодо особливостей реалізації публічного управління забезпеченням інвестиційної привабливості ПЕК і визначено, що це один із елементів системи публічного управління в ПЕК, який формується в тісній консолідації зусиль державного та приватного секторів. Запропонована дефініція «інвестиційне забезпечення розвитку ПЕК», яка розкривається через розуміння її в якості системи, що складається з певної сукупності взаємопов'язаних і взаємообумовлених підсистем, які відображають окремі елементи інвестування.

Ключові слова: публічне управління, паливно-енергетичний комплекс, інвестиційна привабливість, забезпечення, інтеграція.

Summary. The article examines the peculiarities of the implementation of public management to ensure the investment attractiveness of the fuel and energy complex. The nature of the application of managerial influence on the processes of investment provision of the PEC was determined, among the main forms of which the following were identified: directive; indicative; integrated; strategic; network

It was found out that the main goal of public management of investment provision of PEC is to create such a model of the development of the complex, which will provide for the impossibility of using outdated energy production technologies or will create barriers or excessive cost for the realization of energy resources that have a high level of harmful impact on the environment. In general, the public management of investment provision of the PEC is a special area of the implementation of power-management influence on the private sector with the aim of stimulating, encouraging and encouraging it to increase spending on those activities and goals that may not correspond to private interests. It is clear to us that the main goal of market processes is to maximize profit.

Conclusions have been drawn regarding the peculiarities of the implementation of public management to ensure the investment attractiveness of the PEC and it has been determined that this is one of the elements of the public management system in the PEC, which is formed in a close consolidation of the efforts of the public and private

sectors. The definition of «investment support for the development of PEK» is proposed, which is revealed by understanding it as a system consisting of a certain set of interconnected and mutually conditioned subsystems that reflect individual elements of investment.

Key words: public administration, fuel and energy complex, investment attractiveness, provision, integration.

І **їноаї іаеа і дїаеаї е.** І аеаї і-аї ад̄ааде-і ее еї і іеаең ° одааеө³еї еї іа°еодї і ааңоааї іу ç аї ео і деаади іаї іаеодї до да іаї еї °ç і аї д̄уї е³а і °аеї ад̄ї аї іаї і ад̄адї çї іа³ео аад̄ааї ео о³і аї і³а. Оїл о аоау-уеа аад̄ааа çаө³еааеаї а а оїл о, уіа іаї а ç і аеаї і-аї ад̄ааде-і ее еї і іеаең і деаа-аеїпааа³ і ааңод̄³а а а³еуө³е і °д³, уі а ааеї çї іаө еї і іі³аоааде інод³а³ даңод̄не аеу çаї дїаааеаї іу аеїааеуї ео одаї а³а і а ааеадаї і çаө³п аї ад̄ааде-і іаї еї і іеаеңо. Оїл о і е іааї еї о³ої і іа і аї а³³а-і іно³ дї çаеуяаде³ і ааңодеө³еї о ііеааї ао дї çаедеө і аеаї і-аї ад̄ааде-і іаї еї і іеаеңо ааї³ і ааңодеө³еї а çаааçї а-аї іу еї і іеаеңо уе іаї іно³еї ее і³аеаеөçа-аеē і дааї аодї і аоēїаїаї аїіне³аеаї іу, уі ааеда° а іааа аеаї аї де і аодї аї еїа³; і³çї аї іу і деод̄аї аї-і ео і аө³ аад̄аааї іаї ої даае³ іу да аеї і іі³³-і еї і аөеаї. Оаеēē і³аө³а ааї і інод³о аї і³ оааї іу аеї і іі³³ еї-і дааї аїаї і аод̄аї³ çї о і оае³-і іаї ої даа-е³ іу а еї і оаеңо³ і ааңодеө³еї іаї çаааçї а-аї іу і аеаї і-аї ад̄ааде-і іаї еї і іеаеңо.

Оа і аеааа° і ааї ее а³ааеод̄е іа і дїоаң о³еа-і ііеаааї іу і оае³-і іаї ої даае³ іу а і аеаї і-аї ад̄ааде-і ііл о еї і іеаең³, а даеїае ааї і інод³о ааеēēа³нөу аїіңуаї аї іу о³еае аеї і іі³³-і іаї іаї і-аї інод̄аї іно³ аад̄ааае, уе³ çї аод̄ауөңу і а іаї ііл о д̄³аї³ і д̄³і деод̄аї іно³ çç çаааçї а-аї іу і аї ад̄ааде-і іу ааçї аеē.

Аїае³ç іноаї і³ө аїіне³аеаї ү³ і оае³еаө³е. І а ааї ее +аң, °нї о° ааеēēа е³еуө³нөу і аоēїаеө аї-іне³аеаї ү, уе³ і деіау-аї³ даї даде-і ііл о аї ае³çо³ і ааңодеө³еї іаї çаааçї а-аї іу і³аї де°ї нөа. Над̄аа а³ө-еçї уї ео³ çадоа³аеї ео а-аї ео, уе³ çдїаеēē çї а-і ее аеēаа о нөаї даї іу даї даде-і ео аңї аеө³а³ і ааңодеө³еї іаї çаааçї а-аї іу, і аї аө³аї і ае³еēөде: А. Аңаеēа, Ç. Аїа³, °. А³оаї нөуеїаї, І. Ааадеөа, °. Едаеēе-а, О. Еїеēада, Е. І аеēїаеа, А. Нә-ааеїаа, Н. Оөеу-еї нөеө, І. Нә³д̄³аї ао, Е. Оēї-еад̄оēа да³ о³. А і аї деēēаа, дае³ а-аї³, уе: Н. Ад̄оауе, °. Çаї оөеуе, С. Еēēї аї еї, І. Оаї-ад̄³аңуēа о іаї³ç о і аоēїаеө аїіне³аеаї іуө аеөаї-ооааēē оааао і а і дїаеаї аө дї çаедеөо оēдауї нөуēө і³аї де°ї нөа ааçї аї; і дїл еңеїаї нө³.

Ед̄³і оїаї, аааае°ї і çа і аїаө³аї а, çаçї а-еде, уі ііі іаї еї е і дїаеаї аї е даңод̄нї іаї çаааçї а-аї-іу і іоаї о³аеө і³аї де°ї нөаа çаеї аеēңу дае³ а-а-і³, уе: Е. Аааеē³а, Е. Аїд̄çаї еїаа, А. Аад̄аа-іаа, А. Еēаеї ада, °. Еаї³а, Е. І еңеї, А. Нәаї аї³а, А. Оēн̄ да А. Ої і іоїаа.

Оаеēēі -еї іі, і дїаї ае³çоаааөē і аоēїа³ і даө³ а-аї ео, і іаеаї і еї і нөадооааде, уі о çаçї а-аї ео аїіне³аеаї іуө і а аөēї і де³аеаї і оаааē аї ае³çо і нїаеēаї нөаē даае³çаө³; і оае³-і іаї ої даае³ іу

çаааçї а-аї іу³ і ааңодеө³еї іу і деаааеēаї нө³ і аеēа-і і-аї ад̄ааде-і іаї еї і іеаеңо, оїл о і іод̄ааө° аа-оаеуї іаї аеа-аї іу.

І аоа нөаөө³ — і дїаї ае³çоааде і нї аеēаї нө³ да-ае³çаө³; і оае³-і іаї ої даае³ іу çаааçї а-аї іу³ і-ааңодеө³еї іу і деаааеēаї нө³ і аеēаї і-аї ад̄ааде-і іаї еї і іеаеңо.

Аеēēаа і нї іаї іаї і аоа³аеө аїіне³аеаї іу. І нї аеēаї нө³ і аеēаї і-аї ад̄ааде-і іаї еї і іеаеңо а уеї нө³ іа°еөо і оае³-і іаї ої даае³ іу, а даеїае і еçеа і нї аеēаї нөае еїаї даае³çаө³; дї çедеаапөу і аааеуї³ і дїаеаї е даї даөеēї-аод̄аї еїа³-і іаї д̄³а-іу. І іаа еаа і дї і іоаї аї іу аад̄аааї іаї еї і од̄і еп̄ оа і деї оңо³ çç нәаї аїаїп̄ а³уеуї іно³ нөа°ө³а аї нї і-аад̄³ааї іу, уі ооаї д̄³пөу і аеēаї і-аї ад̄ааде-і ее еї і іеаең (аае³ — І АЕ). Аад̄аааї а аї ад̄ааде-і а і іе³өеēа а³а³çї у°оуңу а³а і іе³өеēē а³ ө еө ааеө-çуө оēл, уі аїа і а і дї нөі нөааеөу о³е³ дї çаедеө І АЕ, а аеңоаа° оаеде-і³ аеї іаē аї еїаї і дааї³ çаө³; ç одаооааї іу і іод̄аа і аө³ і і аеуї іу ааçї аеē, а нөнөаї о уеї; даеēē еї і іеаең³ і оаад̄і ааї ее і іа-і³нөп̄. Оа і çї а-а°, уі аад̄аааа і аеңеїл³ çо° і ауа-і еē а і а çаңод̄н̄ да ої даае³ нөуēēē і іоаї о³ае аеу даае³çаө³; даеēө о³еае³ оїаї ае аїа і а і дааї а³а і³аї де°ї нөа еї і іеаеңо.

Бē çаçї а-а° а-аї ее Н. Аеаең°ої еїа, уі ç ода-ооааї іу дїе³ да і³нөу і дїл еңеїаї-аї ад̄ааде-і іаї еї і іеаеңо а аеї і іі³³-і³е нөнөаї³ аад̄аааē аїа і іаеї іа і аа³еуөē çї³ нө і оае³-і іаї ої даае³ і-іу еї і іеаеңнї³ і нөд̄ої аї о³а а³аї іа³аї іаї д̄³аї у і д̄³і деод̄аї іно³ [1]. І де өуїл о аїіне³аї ее çї³ үо° аеөаї де³ çç аї ад̄ааде-і іу ааçї аеē аад̄аааē а а³е çаааçї а-аї іу ааеаї нө і дааа ад̄їл аауї і а ааçї а-і а аї ае³еуө да аї ад̄аї аоаеөеаї³ нөу, і іоēаөп̄-е оа оēл, уі нәа і çаеаї а³аї іаеїпаеуї а аї ад̄аадеēēа ааңоу çї іаө аїіңуаї оде аааеаї іаї д̄³аї у аї ад̄ааде-і іу і аçаеаеаї іно³ аад̄аааē.

І е і іаї ааө°ї і нөу³ ç даеїп̄ і і çеө³°п̄ аїіне³аї еēа, а оїл о аїө³еуї і çаї дї і іі оааде даçо і дї да, уі нәа і çа даөої іē і оае³-і іаї ої даае³ іу³ і ааңодеө³еї еї çаааçї а-аї іу і дїл еңеїаї-аї ад̄ааде-і іаї еї і іеае-нө аад̄аааа аїіңуаадеї а о³еае ааеадаї і³çаө³.

²і өеē а-аї еē Е. Аңоаї іа çаадоа°оуңу аї нөē-і оē³ааї іу³ і ааңодеө³еї іу³ а³уеуї іно³ а і дїл еңеїаї-аї ад̄ааде-і ііл о еї і іеаең³, уе і нї іаї іаї³ і нөд̄о-і аї оо ої даае³ іу еї і іеаеңнї. А³ ө ил о аеї ааеө ааç аедеә³çаө³; ө³о; нөēааї аї; аад̄аааа аада і а іааа оуаад о³і аї нөааї іу даої дї оааї іу³ ааеөç³, і нө³еу-ēē өуїаї аеї ааа° нөаї даї іу ої іа аеу çаааçї а-аї-іу і аө³ і і аеуї іу ааçї аеē³ а оїл о +еңе³ аї ад̄аа-де-і іу [2, н. 23–27]. Оаеēēі -еї іі, і е і од̄еї ої і о³еааēē аеңн̄ іаїē і дї да, уі і оае³-і а ої даае³ іу

³ aeēēēē³a, ç yēēē ē āīāī āēōūņý nōēēāōēņý. Ā ðāī - ēāō ðīāī ðē çā āēāçāī ēī ī āī ðýī īī ī āðāāāā-āī ā ðāē³çāō³ý ī āō³īī āēūī ēō ī ðī āēō³ā ā āāēōçýō ðēō ī āēēāī ī-āī āðāāōē-īīāī ēīī ī ēāēñō, ýē³ ī ðāāñōāāēý- þōū nī āīþ ēīī ī ēāēñī³ ī ðīāðāī ē īī çāāāçī ā-āī īþ āī āðāī āāçī āēē ēðāçī ē, çī ēæāī īý çāēāæī īñō³ ā³ā³ ī ī çāī ēō ðāōī ī ēīā³ē³ ī āēēāāī āī īý, ā ðāēīæ āī ðī- āāāæāī īý ð³ōāī ü āēñīēīāī ðāōīēīā³-īīāī ð³āī ý, çāāōī ēō āāōē āāāī ēē āēīīīī³-ī ēē āōāēō. Āñā ðā āā³ çī īāō āēçī ā-ēōē ī āī ē ðāðāēōāð çāñōī nōāāī īý ōī ðāē³ī nūēīāī āī ēēāō ī ā ī ðī ōāñē³ ī āāñōēō³ēī ī- āī çāāāçī ā-āī īý Ī ĀĒ, nāðāā ī nī īāī ēō ōī ðī ýēīāī nē³ā āēā³ēēōē ī āñōōī ī³: āēðāēōēāī ēē (ī āðāāāā-ā³ āēēīī āī īý īāīā ýçēīāēō īī ðī, ī ðēī ēñ³ā, āēī īā ðā- āōēýōī ðā ü īāī āīñýāī āī īý īīēāçī ēē³ā ýē³ āāþōū çī īāō ī ððēī ōāāōē āīñōōī ī³āī ðē³ī nōā āāēōç³ āī³ āāñōēō³ēī ēō ðāñōðñ³ā);³ āēēāōēāī ēē (ī āðāāāā-ā³ ñōēī ōēþþ-ēē āī ēēā ī ā³ýēūī³ ñōū āī nī īāāðþþ- ēō ñōā³ōēð³ā, øēýōīī ððāī ñōī ðī ðā³çī ī āāī ēō ðā- āōēýōī ðī ēō īī ðī ā³ē īīñēāēāī īý³ ī āðāōēāī īāī āī ēēāō ā Ī ĀĒ);³ ī ōāāðīāāī ēē (ñī ðýī īāō³ōūņý ī ā īī³ōāī āī īý ī³æāāēōçāēō³ ī ñōðōī āī ð³ā ðāāōēþāāī - īý³ ī āāñōēō³ēī ī ðēāāāēēā³ñōþ Ī ĀĒ, ü ī ñōōō- āī ā³āð³çī ý³ çī ññō ī ōāē³-īīāī ōī ðāē³ī īý³ ī āāñ- ðēō³ēī ēī āēāī āī ōīī ñēñōāī ē çāāāçī ā-āī īý Ī ĀĒ ā³ā çāāēūī īçī ī īāāē³ ī ōāē³-īīāī ōī ðāē³ī īý ēīī ī - ēāēñī); ñōðāāā³-ī ēē (ī āðāāāā-ā³³ ī ēāī āī ðāō³þ çāāāāī ü³ ī āāñōēō³ēī īāī çāāāçī ā-āī īý ā īñī īāī ēē ððāī ā ñōðāāā³çī ðīçāēōēō Ī ĀĒ ðā āñūīāī āī āðāāōē- īīāī ēīī ī ēāēñō āāðæāāē); ī āðāæāāēē (ī āðāāāā-ā³³ āēēēēēē ð³āāī ü āēñēðāōī īñō³ ō çāñōī nōāāī ī³ ð³çī ēō īī³ōāī āī ü³ ī ñōðōī āī ð³ā ðā ñī īñīā³ā āī ēēāō ī ððāī³ ā ī ōāē³-īīāī ōī ðāē³ī īý³ ī ā ð³çī ēō ō-āñī ēē³ā Ī ĀĒ).

Bē çāçī ā-āþōū ā-āī³, āāðæāāā ā³āī īā³āā³ çā ðīçāēōē īī ðī āōēāī ī-ī ðāāīāīçī āāçē ō ñōāð³ ī īāēō ðāōī ēēīā³ē ðā³ ī īīāāō³ēī ēō ð³ōāī ü, ü ī³ ōī ðýī ēī ñī īñīāīī çāāāçī ā-āī īý³ ī āāñōēō³ēī īçī ðēāāāēē- āīñō³ āāēōç³ [4, c. 34]. Öý ðāçā ñā³ā-ēōū ī ðī ðā, ü īñī īāī ēī īā³ōēōīī³ ī āāñōōāāī īý āēñōōī āþōū³ ī īīāāō³ēī³ ī ðīāēōē ā ī ðīī ēñēīāī-āī āðāāōē-īīī ō ēīī ī ēāēñ³.

Ö³ēāāīþ ç ōūīāī ī ðēāīāō³ ō ōī-ēā çīðō Ī . Çāī - ēýīīāī, ýēēē āēāçō³, ü ī ð³īðēōāōē³ ī āāñōēō³ē- īīçī ī īē³ðēēē āāðæāāē ā īāēēāī ī-āī āðāāōē-īīī ō ēīī ī ēāēñ³ ō īāīā ýçēīāā çī³ ī āñīñīā³ā āēðīāēāī īý āī āðāçī ā ā³ē ā³āī īāē ā³ā ēāðāī īīāçī āī āðāāōēēē ī ā ēīðēñōū ā³āī īāēþāāēūī īçī ðā çāēāī īçī [5, ñ. 49-51]. Āēā ī ā ī āō īīāēýā, ī ōāē³-ī ā ōī ðāē³ī īý³ ī āāñ- ðēō³ēī ēī çāāāçī ā-āī īýī ī āēēāī ī-āī āðāāōē-īīīāī ēīī ī ēāēñō ā āāī īēðāōē-ī ēō āāðæāāāō ī īāēīīī ā³āāōāāōēņý ç ōðāōōāāī īýī ī āñōōī ī ēō çāōāāæāī ü: ā³āī īōāī īý āāðæāāē āī āēīāāēūī īçī ñōðāāā³çī ðīç- āēōēō ç ōðāōōāāī īýī āēī īā ī³æī āðīāī ī-ī ðāāī āēō ēīī āāī ō³ē ā ñōāð³ ēē³ī āōē-ī ēō çī³ ðā ā³āī īā³āī īçī ðāī āāī ō³çī āī çī āī ōāī īý øē³āēēāēō āēēēā³ā; ī ā- ýāī īāī ññōñī³ ēūī īāī çāī ēōō ü īāī ī³āāēü āī īý ñōāī - āāðð³ā āēīēīā³-īīāī ōī ðāē³ī īý³ ðā ā³āī īāō ā³ā ēāð- āī ī³çāō³çī ññōñī³ ēūī īāī āēōðōý ī ā ēīðēñōū ñōðāāā³ē

āī āðāī āōāēōēāī īñō³ ðā īīōēðāī īý çāēāī īçī āī āðāā- ðēēē; ðāāēūī īāī ñōāī ō çāāāçī ā-āī īñō³ āāðæāāē āā- ēāðāī ī³çīāāī ēī ē āæāðāēāī ē āāī āðōāāī īý āī āðāçī.

³ī ðāāðāō³ý āōāü-ýēīçī āāðæāāē ō ñā³ōī āēē āēī- īīī³-ī ēē ī ðīñō³ð ç ōðāōōāāī īýī āē-āðī īññ³ ððā- āēō³ēī ēō āī āðāī īñçīā āēī āā³ ō īīāēō ī³āōī ā³ā āī ōī ðī ōāāī īý³ āī ðīāāāæāī īý øēýō³ā āī āðāāōē- īīīāī ðīçāēōēō āāēōçāē ī āō³īī āēūī īāī āīñī īāāð- ñōāā. Ā āāæēēā³ñōū³ ī āāñōēō³ēī īāī çāāāçī ā-āī īý ā ōī īāāō Ī ĀĒ āēōōāē³çō³ ī ēōāī īý ðīçøēðāī īý³ ī ñōðōī āī ðāð³þ ðā ī āōāī³ çī³ ā ī ōāē³-īīāī ōī ðāā- ē³īīý ō āñūī ō ēīī ī ēāēñ³.

Ñōāðā ñēñōāī ā ōī ðāāē³ī īý³ (ōī ðāāē³ī īý³ āē- ēēþ-īī āāðæāāī īþ āēāñī³ñōþ) āēýāēēā ñāīþ ī ā- ñī ðīī īāēī³ ñōū āāāī ōāāōēņý āī īīāēō ōī īā āīñī ī- āāðþāāī īý. Ā ñāīþ -āðāō īāðāō³ā ā³ā āāðæāāī īçī ōī ðī āēāñī īññ³ āī ī ðēāāōī īçī (-ē ēī ðī ðāēōāī īçī) ī ā ñōāī ðēā ī āðāāōī īā āēý ī³āāēü āī īý ēīī ēōðāī- ōīçāāōī īññ³ ðā āōāēōēāī īçī ā³ýēūī īññ³ Ī ĀĒ -āðāç ī āðīçōī³ ī īý ðēāāōī ēī ñāēōī ðīī ñōðāāā³-ī ēō ī ð³ī ðēōāō³ā ðīçāēōēō Ī ĀĒ ā ō³ēīī ō³ çāāāāī ü īē- ðāī ēō āīñī īāāðñūēēō ī āēī ēōū çīēðāī ā.

Ī āōīāīēīā³ý ç ōī ðī ōāāī īý āāçō³ōūņý ī ā īñī ī - ā³ āāāāōī ð³āī āāīāī ī³āōīāō, ü ī āīçāīēý³ āēçī ā- -ēōē ñōðāōāā³þ³ ī īīāāō³ēī īāī ðīçāēōēō Ī ĀĒ ī ā āāðæāāī īī ō, çāāāēūī īñā³ōīāīī ō³ āāēōçāāīī ō ð³ā- īý ōī ðāāē³ī īý. Ōāēēī -ēēīīī, ñēñōāī ā ī ōāē³-īī- āī ōī ðāāē³ī īý³ ī āāñōēō³ēī īāī çāāāçī ā-āī īý Ī ĀĒ ñēēāāā³ōūņý³ ç āāē³ēūēīō ñōðāōāā³-ī ēō ī āī ðýī³ ā (ðēñ. 1).

Ī ōæā,³ ī āāñōēō³ēī ā çāāāçī ā-āī īý ðīçāēōēō Ī ĀĒ ōýāēý³ōūņý ī āī ñēñōāī īþ, ü ī ñēēāāā³ōūņý ç ī āāī īçī ñōēōī ī īññ³ āçā³ōī īīīā ýçāī ēō³ āçā³ōī īīāōī īāēāī ēō ī³āñēñōāī, ýē³ ā³āī āðāæāþōū īēðāī³ āēāī āī ðē³ ī- āāñōōāāī īý. Ī ōāē³-ī ā ōī ðāāē³ī īý³ ī āāñōēō³ēī ēī çāāāçī ā-āī īýī Ī ĀĒ īçī ā-ā³ āīñýāī āī īý ōī īā āī- ñōāōī īññ³ ðīçāēōēō ēīī ī ēāēñō, ōīāōī ðāēīāī ñōāī ō āñ³ō ī³āñēñōāī, çā ýēīāī āīñýāī āī īý ī āōē³ ī āāñ- ðēō³ēī īāī çāāāçī ā-āī īý īçī ā-āðēī ā āīñýāī āī īý ō³ēāē ðīçāēōēō āñūīāī Ī ĀĒ ðā āī āðāāōē-īīçī īīē³- ðēēē āāðæāāē. Āīñōāōī³ñōū³ ī āāñōēō³ē āēçī ā-ēōē āīāīē³ ñēēāāī ī, āēā ī ā īāō īīīāēýā ñē³ā çāñōīñī āō- āāōē ī³āō³ā çā ýēīāī ā³āāōāāōēī āōūņý āāēāī ñ ā ñōē- ī ōēþāāī ī³ ī ðēāāōī īāī ñāēōī ðō ðā çāāī āīēāī īýī īī ððāā³ ī īīāāō³ēī īāī īī īāēāī īý ēīī ī ēāēñō.

Ēīā³ēā ōī ðī ōāāī īý āī āðāāōē-īīçī īīē³ðēēē āāð- æāāē ç ōðāōōāāī īýī ñī āōēō³-īīāī āī ēēāō āī āðāī- çāāāçī ā-āī īý ðā āī āðāī çāāðāæāī īý ī āēīīīīī³-ī³ ī ðī ōāñē āāī īī ñōð³, ü ī āēçī ā-āēūī ēī īīī āī ōīī ōñī³ ø¹īīññ³ ōōī ēō³īī ōāāī īý ñēñōāī ē āāðæāāī īāī ōī ðāāē³ī īý ō ñōāð³ āī āðāāōē-īīçī āāçī āēē³ ōī ð - ī ōāāī īý ā āāðæāā³ ñī ō³āēūī ī-āāāēāāōī īçī īīē³ðēēē āī āðāī çāāāçī ā-āī īý ī ð³³³ ōī āāī īçī ī ā ðīçøēðāī īý³ ī āāñōēō³ēī ēō ī īæēēāī ñōāē [7, c. 47-51]. Öý ðāçā ī āī ē ī³āððēī ō³ōūņý, ā çç ō³ī ī³ñōū īī ēýāā³ ō ōīī ō, ü ī āāðæāāā īīāēī ī ā çī āōīāēōē āāēāī ñ ī³æ³ ī āāñōē- ō³ēī ēī çāāāçī ā-āī īýī ðā ñāī īçāāāçī ā-āī īý ō³ī āī - ñīāēī ē ðāñōðñāī ē Ī ĀĒ. Ī īāā ēāā ī ðī īāāī ōūāī īý

Дей. 1. Адаптивні енергетичні стратегії та інновації в енергетиці: вплив державного управління та приватного сектора

і які змінюють енергетичні стратегії та інновації в енергетиці, що впливає на економічну безпеку держави, і на інтеграцію енергетичних систем з альтернативними джерелами енергії.

Інновації в енергетиці, які впливають на вибір методів управління інвестиційним забезпеченням, є важливим фактором для забезпечення енергетичної безпеки держави. Державні органи управління в енергетиці забезпечують стабільне та повноцінне забезпечення попиту на енергоресурси в державі, стимулюючи приватний сектор енергетики.

Вплив державного управління на вибір методів управління інвестиційним забезпеченням є важливим фактором для забезпечення енергетичної безпеки держави. Державні органи управління в енергетиці забезпечують стабільне та повноцінне забезпечення попиту на енергоресурси в державі, стимулюючи приватний сектор енергетики.

Інновації в енергетиці, які впливають на вибір методів управління інвестиційним забезпеченням, є важливим фактором для забезпечення енергетичної безпеки держави. Державні органи управління в енергетиці забезпечують стабільне та повноцінне забезпечення попиту на енергоресурси в державі, стимулюючи приватний сектор енергетики.

Вплив державного управління на вибір методів управління інвестиційним забезпеченням є важливим фактором для забезпечення енергетичної безпеки держави. Державні органи управління в енергетиці забезпечують стабільне та повноцінне забезпечення попиту на енергоресурси в державі, стимулюючи приватний сектор енергетики.

Вплив державного управління на вибір методів управління інвестиційним забезпеченням є важливим фактором для забезпечення енергетичної безпеки держави. Державні органи управління в енергетиці забезпечують стабільне та повноцінне забезпечення попиту на енергоресурси в державі, стимулюючи приватний сектор енергетики.

οί δααε³ι ί ύ³ ί ααηδөө³εί ει çαααçi á-áι ί ύι Ι ΑΕ ° ηοái δái ί ύ οαείι; ί ί ααε³ διçαεοέο ει ί έαεηό, ύεεé ί áδääáá-áδεί ί á ί αί ί αεεá³ηού áεεί δεηοái ί ύ çáηò-δ³εεó οαοί ί ει á³ε áεδί áεái ί ύ áí áδá³; áái ηοái δ]páa-οεί á ááδ³οδé ÷é ί áái³ δί ó ááδò³ηού áεý δααε³çαó³; áí áδääòé-÷ éó δαηόδñ³á, ùι ί á]pòú áειñ éεé δ³áái ú οé³áεεái áι áι éεáo ί á ί ááειéεøί ° ηáδääí áεù á.

Áí áε³ç ί ηñí áεεái ηοáé δααε³çαó³; ί óáε³-÷ ί íái οί δααε³ι ί ύ çαααçi á-áι ί ύι³ ί ααηδөө³εί ί; ί δεääá-

εεái ηό³ Ι ΑΕ áái ί ί ηόδó°, ùι óá ί áει³ ç áεái áí ó³á ηεηοái é ί óáε³-÷ ί íái οί δααε³ι ί ύ á Ι ΑΕ, ύεεé οίδ-ί ó³òυñý á ó³ηί³ éé ί ί ηί é³áαó³; çòηέü ááδääái ί áι óà ί δεääóι ί áι ηáεοί δ³á. Çáι δί ί ί ί áái á ááó³ι³ ó³ý «³ι áαηδөө³εί á çαααçi á-áι ί ύ διçαεοέο Ι ΑΕ», ύεá διçεδéää³òυñý ÷áδáç δίçοί³ ί ί ύ ζ á ýéι ηό³ ηεηòá-ί é, ùι ηέéááá³òυñý ç ί áái ί; ηόέοί ί ί ηό³ áçá³ι ί-ί ί á'ýçái éó³ áçá³ι ί ί áοί ί áεái éó ί³áηεηοái, ύé³ á³ái áδääá]pòú ί éδái³ áεái áí δé³ ί áαηδóái ί ύ.

È³òáδáóóδá

1. Áεáεη³οί ει á η. Í. Δίεü³ ί³ ηόá ί áεεái ί-áí áδääòé-÷ ί íái ει ί έαεηό á ί íái³ ί³ ÁÁÍ Óεδáçí é. Èéçá. 2014. 173 η.
2. Άηοái ί á È. Δαοί δι óái ί ύ ί áεεái ί-áí áδääòé-÷ ί íái ει ί έαεηό. Άειί ί ί³ ηό. 2013. ¹ 2. Ν. 21-29.
3. Áε³ί íá Á. Í. Óεδáçí ηüéá áειί ί ί³ éá ó óδáóüι ί ó δεñý-÷ ί é³òó³ — ηá³οεί á é³í ó³ óοί áε]p. ΆΕÍ. 2013. ¹ 2. Ν. 19-44.
4. Άδεöýé A. I. Í óáε³-÷ á οί δααε³ι ύ á Óεδáçí³: ηοái ί áεái ί ύ çá °áδί ί áειñééι é ηοái ááδòái é. Ά³ηί éé Áεááái³; ί éοί ί; ηέóáéé Óεδáçí é. Νáδ.: Άáδääái á οί δααε³ι ύ. 2010. ¹ 2. Ν. 5-11.
5. Çáι éýí éé Í. Á. Í δ³í δεóáòé³ ί áαηδөө³εί ί; ί ί é³òééé á ί áεεái ί áí áδääòé-÷ ί ί ó ει ί έáειñ³ Óεδáçí é. Νόδáóáá³-÷ ί³ ί δ³í δεóáòé. 2012. ¹ 2. Ν. 47-52.
6. Èí ááéái ει Í. Νοái óá ί áδñí áεóéáé διçαεοέο ί áεεái ί-áí áδääòé-÷ ί íái ει ί έαεηό á Óεδáçí³. Άáéèöüééé áει-ί ί³-÷ ί éé á³ηί éé. 2015. Òí 48. ¹ 1. Ν. 18-25.
7. Èüι ί ί éü Í.². Άáδääái á ί ί é³òééá áí áδái çαααçi á-áι ύ ýé çí³ ηοί áí á ί ηί íáá áí áδääòé-÷ ί; ááçi áéé Óεδáçí é. Άειί ί ί³ éá, ί áí áááει áí ó, ί áδéáοεί á³ éí á³ηóééá: óái δ³ý, ί δáéòééá, ί áδñí áεóéáé: ί áóáδ³áéé Í³ áει áδ. ί áóé.-í δáéò. ει ί ó. ηóá.³ ί ί éí áéó ί áóéí áó³á. Βéòá: ΔÁÍ ÇÈÁÓ, 2011. Ν. 47-51.
8. Óáηοί ί áει á Í. Á. Ýí áδääòé-÷ áηéáý ááçi ί ί áñí íηóú: ί ί δαááéái éá ί ί ύòéý é ηóú ί ί ηóú. Άέçí áñ á çáει ί á: ýéι ί ί ééí-]pδéé-÷ áηééé áéóδí áé. 2012. ¹ 5. Ν. 200-201.
9. Gilardoni, A. The World Market for Natural Gas. Implications for Europe. Heidelberg: Springer. 2014. 210 p.
10. Klare M. Global Conflicts That Have Flared Up Over Oil and Gas. Alternet. 2013.

References

1. Alekseiukov S. O. (2014) Rol i mistse palyvno-enerhetychnoho kompleksu v podvoieni VVP Ukrainy [The role and place of the fuel and energy complex in doubling Ukraine's GDP]. Kyiv [in Ukrainian].
2. Astapov K. (2013) Reformuvannia palyvno-enerhetychnoho kompleksu [Reforming the fuel and energy complex]. Economist, No. 2, 21-29 [in Ukrainian].
3. Blinov A. O. (2013) Ukrainska ekonomika u tretomu tysyacholitti — svitlo v kintsi tuneliu [Ukrainian economy in the third millennium — light at the end of the tunnel]. EKO, ¹ 2, 19-44 [in Ukrainian].
4. Hrytsiak A. I. (2010) Publichne upravlinnia v Ukraini: stanovlennia za yevropeiskymy standartamy [Public administration in Ukraine: development according to European standards]. Visnyk Akademii mytnoi sluzhby Ukrainy. Ser.: Derzhavne upravlinnia. ¹ 2, 5-11 [in Ukrainian].
5. Zemlianyi M. H. (2012) Priorytety investytsiinoi polityky v palyvno enerhetychnomu kompleksi Ukrainy [Investment policy priorities in the fuel and energy complex of Ukraine]. Stratehichni priorytety, ¹ 2, 47-52 [in Ukrainian].
6. Kovalenko O. (2015) Stan ta perspektyvy rozvytku palyvno-enerhetychnoho kompleksu v Ukraini [State and prospects of the development of the fuel and energy complex in Ukraine]. Halytskyi ekonomichnyi visnyk, ¹ 1, 18-25 [in Ukrainian].
7. Koppl O. I. (2011) Derzhavna polityka enerhozabezpechennia yak zmistovna osnova enerhetychnoi bezpeky Ukrainy [State energy supply policy as a meaningful basis of energy security of Ukraine]. Ekonomika, menedzhment, marketynh i lohistyka: teoriia, praktyka, perspektyvy: materialy Mizhnar. nauk.-prakt. konf. stud. i molodykh naukovtsiv. Yalta: RVNZKHU, 47-51 [in Ukrainian].
8. Shestopalov P. V. (2012) Energeticheskaya bezopasnost: opredelenie ponyatiya i sushchnost [Energy security: definition of the concept and essence]. Biznes v zakone: ekonomiko-yuridicheskii zhurnal, ¹ 5, 200-201 [in Russian].
9. Gilardoni A. (2014) The World Market for Natural Gas. Implications for Europe. Heidelberg: Springer.
10. Klare M. (2013) Global Conflicts That Have Flared Up Over Oil and Gas. Alternet.

Аспірант Спеціальності 281 публічне управління та адміністрування

Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості України

Budeianskyi Borys

Graduate Student of the Specialty 281 Public Management and Administration
Institute of Training of Personnel of the State Employment Service of Ukraine

DOI: 10.25313/2617-572X-2022-6-8288

СОЦІАЛЬНИЙ ЗАХИСТ НАСЕЛЕННЯ В СИСТЕМІ ДЕРЖАВНИХ ГАРАНТІЙ

SOCIAL PROTECTION OF THE POPULATION IN THE STATE GUARANTEES SYSTEM

Анотація. У статті проаналізовано основні аспекти соціального захисту населення в системі державних гарантій.

Запропоноване наступне визначення «соціального захисту» – це сукупність принципів, правил, методів, економічних, правових, соціальних гарантій, що забезпечують дотримання найважливіших соціальних прав, мінімально достатніх умов життя, задоволення потреб підтримки життєзабезпечення різних соціальних груп.

Виділено наступні детермінанти соціально-економічного змісту соціального захисту: передбачає обов'язкову участь держави через мінімально визначений рівень державної підтримки певних категорій населення, які зазнали соціальні ризики та опинилися в ситуації, коли рівень їх життя та достатку є нижчим за середній рівень забезпеченості в суспільстві; наявність визначених індикаторів рівня життя, які визнаються державою та суспільством і означають реалізацію конституційних прав особи на гідне життя; існування системи соціальних стандартів, які стосуються не лише реалізації тих чи інших прав особи, а і забезпечення реалізації таких прав з боку держави; активну модель відносин суспільства, індивіда та держави в процесі запобігання настанню соціальних ризиків та подолання їх негативних наслідків, що частіше за все розкривається через відносини страхування; наявність усталеною системи механізмів реалізації державою своїх гарантій та зобов'язань в сфері соціального захисту, що розкривається через практичне використання інструментарію соціальної політики.

Сформовані висновки, що соціальний захист виступає об'єктом публічного управління, і для того, щоб цілі й завдання такого захисту були досягнуті максимально, необхідним є розробка дієвих владно-управлінських рішень та ефективних механізмів.

Ключові слова: державні гарантії, соціальний захист, соціальне забезпечення, державна політика, соціальні ризики.

Summary. The article analyzes the main aspects of social protection of the population in the system of state guarantees.

The following proposed definition of «social protection» is a set of principles, rules, methods, economic, legal, and social guarantees that ensure compliance with the most important social rights, minimally adequate living conditions, and meeting the needs of supporting livelihoods of various social groups.

The following determinants of the socio-economic content of social protection are highlighted: it provides for the mandatory participation of the state through a minimally defined level of state support for certain categories of the population who have experienced social risks and find themselves in a situation where their standard of living and well-being is lower than the average level of security in society; the presence of certain indicators of the standard of living, which are recognized by the state and society and mean the realization of a person's constitutional rights to a dignified life; the existence of a system of social standards that relate not only to the realization of certain rights of an individual, but also to the provision of the realization of such rights by the state; an active model of relations between society, the individual and the state in the process of preventing the occurrence of social risks and overcoming their negative consequences, which is most often revealed through insurance relations; the presence of an established system of mechanisms for the implementation by the state of its guarantees and obligations in the field of social protection, which is revealed through the practical use of social policy tools.

Conclusions were made that social protection is an object of public management, and in order for the goals and objectives of such protection to be achieved as much as possible, it is necessary to develop effective power-management solutions and effective mechanisms.

Key words: state guarantees, social protection, social security, state policy, social risks.

ἡσῶν ἀδικήματα τὰ ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀστυνόμενῃ. Ἐν τῇ πόλει ἡ ἀδικία ἐστὶν ἀδικία ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀστυνόμενῃ. Ἐν τῇ πόλει ἡ ἀδικία ἐστὶν ἀδικία ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀστυνόμενῃ.

Ὅτι ὁ, ὅτι ἐστὶν ἀδικία ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀστυνόμενῃ. Ἐν τῇ πόλει ἡ ἀδικία ἐστὶν ἀδικία ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀστυνόμενῃ.

Ὅταν εἶ ἑξ ἑνός, ὅταν εἶ ἑξ ἑνός, ὅταν εἶ ἑξ ἑνός, ὅταν εἶ ἑξ ἑνός. Ὅταν εἶ ἑξ ἑνός, ὅταν εἶ ἑξ ἑνός, ὅταν εἶ ἑξ ἑνός, ὅταν εἶ ἑξ ἑνός.

Νῆρσ ἀδικεῖ ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀστυνόμενῃ. Ἐν τῇ πόλει ἡ ἀδικία ἐστὶν ἀδικία ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀστυνόμενῃ.

ὅτι ἡ ἀδικία ἐστὶν ἀδικία ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀστυνόμενῃ. Ἐν τῇ πόλει ἡ ἀδικία ἐστὶν ἀδικία ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀστυνόμενῃ.

Ὅταν εἶ ἑξ ἑνός, ὅταν εἶ ἑξ ἑνός, ὅταν εἶ ἑξ ἑνός, ὅταν εἶ ἑξ ἑνός. Ὅταν εἶ ἑξ ἑνός, ὅταν εἶ ἑξ ἑνός, ὅταν εἶ ἑξ ἑνός, ὅταν εἶ ἑξ ἑνός.

Ἐν τῇ πόλει ἡ ἀδικία ἐστὶν ἀδικία ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀστυνόμενῃ. Ἐν τῇ πόλει ἡ ἀδικία ἐστὶν ἀδικία ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀστυνόμενῃ.

Ἐν τῇ πόλει ἡ ἀδικία ἐστὶν ἀδικία ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀστυνόμενῃ. Ἐν τῇ πόλει ἡ ἀδικία ἐστὶν ἀδικία ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀστυνόμενῃ.

Ὅταν εἶ ἑξ ἑνός, ὅταν εἶ ἑξ ἑνός, ὅταν εἶ ἑξ ἑνός, ὅταν εἶ ἑξ ἑνός. Ὅταν εἶ ἑξ ἑνός, ὅταν εἶ ἑξ ἑνός, ὅταν εἶ ἑξ ἑνός, ὅταν εἶ ἑξ ἑνός.

Νῆρσ ἀδικεῖ ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀστυνόμενῃ. Ἐν τῇ πόλει ἡ ἀδικία ἐστὶν ἀδικία ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ ἀστυνόμενῃ.

Њі о³аеїї еε чадеїно ° і а іаї і д³аї еї яеїаї , а аеїр-а° а нааа ноеі і³ нї о³аааї ео аад³аї о³е, аї одей аї і ү яеē і адаа³ао° д³ці³ о³е³ да нї о³н-о³уї д³ці ео аї аед³а чаааці а-аї і ү «а³аї іаї д³а-і ү» аедоы іаааеаї і ү а чаеааї і н³ а³а оїаї, яе³ наї а нї о³аеїї³ дечее аї ееааїрїу і а нї о³ї³аї нї о³аеїї а чаааці а-аї і ү аї аае³аї е аоддае чаи³а³а нї о³аї і ү +е нї дїї і аї і н³³ аїл ааї аї е даае³-чїоаае аеаи³ о³ддїаї³ да аеїї іі³-і³ і дааа +адач чаааеїї еε і аааї а³еїї еε нї о³аї дїчаеодео аеїї іі³-еε аад³аае; нї о³аеїї еε чадеїно а³а аоддае дїаїае, аї аае³аї е і ааї і ү дечее³а ааааї³ооу ааї і дї-оаи³еї ео +е³ і о³ео чаааї дїрааї у еае³ооаа ої уї. Оїаої део яе³ і іа³ а³аї³³ і ааї і ү дечее³а і³а +аа даае³чїо³; аїл ааї аї е нїаї оддїаїаї і і о³аї-о³ае; нї о³аеїї а чаааці а-аї і ү і³а, яе³ аоддаеεε і даоаааі³ нї о³у, ааї яе³ і а і аїрїу чї іае аї аае³аї е аї ааеаї ео дїаїае (еае³ооаа) даае³чїоаае аеаи-і еε оддїаїаеε і і о³аї³ае; нї о³аеїї еε чадеїно і а-оадеї нїаа да аедеї нїаа, а даеїаε аїл ааї, яе³ і і о³ааїрїу ааоуе³аиїеїаї і³еεоааї і ү; і аї нї³еї а чаааці а-аї і ү да чадеїно аїл ааї і і о³еїїаї а³ео, яе³ і а і аїрїу і і аеєаї н³³ чаааці а-еоε нїаа і аї а-о³аї еї д³аї аї і³еεоааї і ү да і³а чї ечїеεї д³а-і аї оої ео³ іі аеїї і н³³; чадеїно і едаї ео еаоааї д³е аїл ааї, яе³ і а чаааці а-аї³ аааїаеї е нї о³аеїї е-і е нї аї ааддїаї е (аеодїл , і аае-і еї і ааеодїаїаааї і үї ої уї).

Оаеїл +еї ііл , нї о³аеїї еε чадеїно ° і аааае-аеї і дїчаеодеоаї ір нї о³аїр аад³ааї і-ої даае³ і нїеїаї аї еεао, уї і іа³ а³аї³³ і³ ааеєεεї д³аї аї аеи³ ад-нї³ нї о³аеїї ео дечее³а. Аад³ааа нїаї³ аї еεаї і і і аеї і а чаааці а-оаааε аї нїаї аї і ү а³аї іаї д³аї я аедоы аи³³ аїл ааї ч одаооааї і үї і нї аеєаї нїае і аааааї ео аеїа нї о³еодїаї ео еаї аї о³а і даа аїл-і ааї і а нї о³аеїї а чаааці а-аї і ү.

Ааеєεεεї ° даеїаε аеи³ іаїе і дї да, уї і а нїу-аїаї³ а і аоєїаїл о аеи³εоаї³ і аї а³³ о³аї і н³³ нї і аї і аеї і а-аї і ү нї³аа³аї і нї і н³³ і³аε даеїл е еаоааї д³-її е яе: «нї о³аеїї еε чадеїно»; «нї о³аеїї а чаааці а-аї і ү», «нї о³аеїї³ аад³аї о³³».

Дааїл ч дей , і е і ааї еї о³ої і і а оїл о, уї і дї-оεа³у нї о³аеїї еї дечееаї ° аааеεεаеї і аї дїї еїл а аи³ аеод³ чаааці а-аї і ү і іаї і дε нї о³аеїї іаї чаде-їоо. Аад³ааа нїаї дїр° аї аадєїао нїеїаї о чаи³а³а чї і дїаї і чїоааї і ү, і і і аааааї і ү да і дї дεа³; і а-нїе³аеаї нї о³аеїї ео дечее³а. Оае³ і нї о³аї аї оаа³е аад³аае аеїл дїеи³ао³ о³уї а оїл о аеї ааео, еїеε

нї о³° і і одааа д³чїаї да і і ааддїаїаї аоддїаї і ү аеї нї о³аеїї іаї ае³аї ірааї і ү. Ооо і іаа еаа аеа і дї аеї і іі³-і³ і дедїао нї о³аеїї іаї чадеїноо, яеа і дїаеї³ооу і адаао а аае³еїеї³ аад³ааї ео аа-даї о³³о:

- аад³аї о³³ чїааці а-аї і ү нї о³аеїї і³ д³аї і н³³ да нї о³аї-аад³а а³аї іаї аедоы ча даої і е і аааї дї і а³ео о³ і аї нїаео дїаоднї³а ч і ааї і аааї і ү аї і іі і ае і аеа³еїε одачєεаеї ааднїоаї і ааеаї і ү;
- нїаї даї і ү нїеїаї е нїаоооаї і ү а³а нї о³аеїї ео дечее³а, уї аа° чї іао аеїл оєїраааε о³ і аї нїа³ дїаоднїε да аеоддїааε і³ аеєєїр-і і ч а і і одааε, ої ааї о аеї ааео і аааї і ү даеεо дечее³а.

Аеи³ іаїе. Наї а чаааці а-аї і ү а³аї ео ої іа аеодоы, нїаї о нї о³аеїї і³ д³аї і н³³ да чаеїаї і-н³³, а даеїаε аоаедеаї³ нї о³у а і дї дєа³; нї о³аеїї еї дечееаї — ааа оа ч аеї а° оаї одаеїї а і³ нїаа нїаа і нї іаї ео еї і нїеоддїаї ео і і одаа еїраеї е³ аїл а-аї і еї а. Чаааці а-оїр-ε і³, аад³ааа нїаї дїр° о³ео нїеїаї о і дааї³ чїао³εї і-і дааї аеод,³ і нїеоддїаї³ аеї-і ео да оої ео³ іі аеїї ео чаи³а³а е³ і нї о³аї аї о³а; еї і нї е³ао³ аї адао аад³ааε, дааоєїр-ε нї о³у а³ а³аї і нїеї ч і дєаї ао нї о³аеїї іаї нїаоооаї і ү ої уї. Ааа оа а нїаїр +ааа³аа о³εааεε аоаеод — аедеа³чїо³ нї о³аеїї і-аеї і іі³-і³ еε і і одаї о³аε аад³ааε. А нїаїр +ааа³аа аїл ааї е аедеа³чїо³ нїа³ε³ і даеаеоддїаї еε, еїр-нїеεεε да нї о³аеїї еε еаї³ааε; а нїа³³εоε аеї і іі³-і³ ео³ а³аї і нїеї — оддїаїаεε да аеї і іі³-і³ еε. Еїεε аї нїаа³ о³уї едєдє-і еε нїаї даеї³; еї і-нї³аао³; і і одаї о³аε³а чаааці а-о³ о³уї аеї і іі³-і³ а чї і нїаї і ү аад³ааε. А ої іі³ о еї і оаеїно³ нї о³аеїї еε чадеїно дїчїаеїа³ о³уї і аї е³ яе аааεεεаа нїεааї аа аи³³; нї о³аеїї і-аеї і іі³-і³ і³ ааеїаї е аад³ааε,³ яе нїаааї аеїа даае³чїо³³ еї і нїеоддїаї³ ео і даа да нїаїаї а еїраеї е.

Дааїл ч дей , даеа аїл³ чїаеа нїеїаї а і і одаа³ о нїεааї іаї і аоаї³ чї о аад³ааї іаї дааоєїр-іаї і ү. Њі о³аеїї еε чадеїно аеїної а³ іа³³εої і оае³-і іаї ої даае³ і і ү,³ аеї оїаї, уї іа³ о³е³ е чааааї і ү даеїаї чадеїноо аоεε аї нїаї оо³ і аеїаї аеї і, і аї а³³аї еї ° дї чдїаеа³ а³оае³ аеааї і-ої даае³ і нїеεε д³оаї у да аоаедеаї ео і аоаї³ чї³а. І ааи³ аедеаε і і ааеї-εεε аї нїе³аеаї у і і єїааїрїу о аеа-аї і³ нї о³еоддїаї нї о³аеїї іаї чадеїноо, еїаї і дїеае-і³ о да аеї і іі³-і³ о і дедїао. Ааа оа ааи³ о чї іао і іаоооааεε даео і іааеї і оае³-і іаї ої даае³ і і ү нї о³аеїї еї чаде-їоїл, яеа а³аї і а³аадеїл а аеї і ааї еї і оаї оо нїаеїаї дїчїаедео.

Е³оадаоода

1. Ча³уеїа І.². Оаї дїае-і а і аааεаї а нїаеїаї дїчїаеодео да оедаї³ нїе³ даае³. Аеї і іі³³еа Оедаї е. 2018.¹ 10. №. 10–31.

2. Еїааεεаε- А. А. Њі о³аеїї еε чадеїно і аааεаї і ү яе аааεεεаε і аї дїї нї о³аеїї і³ і іε³оεεε аад³ааε. І аоєї-аεε а³нї еε Оаеї дїаиїеїаї і ао³ іі аеїї іаї ої³ааднїεоаоо. 2020.¹ 30. №. 87–93.

3. Еїрєїа І.². Њі о³аеїї а чаааці а-аї³ нї о³у і аааεаї і ү яе +еї і еε і іаоаїаε нї о³аеїї і³ аад³ааε: Оедаї і да³ аїл-і аеїнїεεε аї нїа³а. Аад³ааї а аоа³аї еоддїаї. 2009.¹ 2. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2009_2_47

4. Ę³aaı í aa Ā. Ī ., Ī aē³é Ī. Ī . Đeı í ē í đāō³ òà nı ō³aēüı ēē çāōēñō. Ęēĵā: ĩ. Ī āāēē÷ēı «Ī nı í āē», 2004. 491 n.
5. Ī açađāē³ Ā., ×ōāōı í ā ². Āāđāēāı ā ō³ı āı nı āā đāāōēĵāāı í ŷ aēı í íı ³÷ı ēō í āđāōāı đāı ŷ: í íı í āđāō³ŷ. Ęēĵā: ĘĪ ĐĀÓ. 2015. 376 n.
6. Đāāōı Ę. Ő³ı āı nı ā³ ānı āēōē đāāē³çāō³ĵ āōı āı ōāđı ēō ō³ēāē ā ōı đāāē³ıı³ çāāēāı nı āāı ēı đı çāēōēıı í āō³ı-ı āēüı íĵ aēı í íı ³ēē. ĩā³ō ō³ı āı nı ā. 2015. ¹ 4. ĩ. 22–31.
7. Đōāēāı nūēēē Ī . ĩı ō³aēüı ēē çāōēñō í ānāēāı í ŷ ā ōı í āāō ōı đı ōāāı í ŷ đēı ēı āıĵ í í āāē³ aēı í íı ³ēē Óēđāĵı ē: í íı í āđāō³ŷ. Ęēĵā: ²Ī Ę ĀĩÇÓ, 2013. 318 n.
8. ĩēđı ōā Ę. Ī . Ī đāāı nı ōēāēüı í āı í āānı ā÷āı ēŷ ā Óēđāēı ā. Őāđŷēı ā: Ī āēnıāē, 2000. 384 n.
9. Óñōēı í ā ĩ. Ī . ĩı ³āā³āı í ōāı í ŷ ōāđı ³ı ³ā «nı ō³aēüı ēē çāōēñō» òā «nı ō³aēüı ā çāāāçı ā÷āı í ŷ» ā çāēı í í āāāñōā³ Óēđāĵı ē. Đ đēāē÷ı ā í āōēā ³ í đāēōēēā. 2011. ¹ 2. ĩ. 90–95.
10. Đđı ōāı ēı ĩ. Ī đāāı nı ō³aēüı í āı çāāāçı ā÷āı í ŷ. Ęēĵā: ĘĪ ĀÓ, 2005. 232 n.

References

1. Zvieriakov M. I. (2018) Teoretychna paradyhma staloho rozvytku ta ukraïnski realii [Theoretical paradigm of sustainable development and Ukrainian realities]. Ukraine economy, ¹ 10, 10–31 [in Ukrainian].
2. Kovalevych D. A. (2020) Sotsialnyi zakhyst naseleñnia yak vazhlyvyi napriam sotsialnoi polityky derzhavy [Social protection of the population as an important direction of the social policy of the state]. Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnoho universytetu, ¹ 30, 87–93 [in Ukrainian].
3. Kriukov O. I. (2009) Sotsialna zabezpechenist naseleñnia yak chynnyk pobudovy sotsialnoi derzhavy: Ukraina ta yevropeïskyi dosvid [Social security of the population as a factor in building a social state: Ukraine and European experience]. Derzhavne budivnytstvo, ¹ 2. Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeBu_2009_2_47 [in Ukrainian].
4. Libanova E. M., Paliy O. M. (2004) Rynok pratsi ta sotsialnyi zakhyst [Labor market and social protection]. Kyiv: S. Pavlychko «Osnovy».
5. Mazaraki A., Chuhunov I. (2015) Derzhavne finansove rehuliuвання ekonomichnykh peretvoren [State financial regulation of economic transformations]. Kyiv: KNTEU [in Ukrainian].
6. Revun K. (2015) Finansovi aspekty realizatsii humanitarnykh tsilei v upravlinni zbalansovanyim rozvytkom natsionalnoi ekonomiky [Financial aspects of the implementation of humanitarian goals in managing the balanced development of the national economy]. Svit finansiv, ¹ 4, 22–31 [in Ukrainian].
7. Ruzhenskyi M. (2013) Sotsialnyi zakhyst naseleñnia v umovakh formuvannya rynkovoi modeli ekonomiky Ukrainy [Social protection of the population in the conditions of formation of the market model of the economy of Ukraine]. Kyiv: IPK DSZU [in Ukrainian].
8. Sirota I. M. (2000) Pravo sotsialnogo obespecheniya v Ukraine [Social security law in Ukraine]. Kharkov: Odissey [in Russian].
9. Ustynov S. O. (2011) Spivvidnoshennia terminiv «sotsialnyi zakhyst» ta «sotsialne zabezpechennia» v zakonodavstvi Ukrainy [Correlation of the terms «social protection» and «social security» in the legislation of Ukraine]. Yurydychna nauka i praktyka, ¹ 2, 90–95 [in Ukrainian].
10. Iaroshenko S. (2005) Pravo sotsialnogo zabezpechennia [The right to social security]. Kyiv: KNEU [in Ukrainian].

ĩñōāōŷ í āā³ēōēā āı đāāāēō³ĵ 28.09.2022

Âîðí³êîá Â³êîíð²âááíîâè÷

доктор філософських наук,

доцент кафедри філософії, психології та педагогіки

Державний університет інтелектуальних технологій та зв'язку

Vornikov Viktor

Doctor of Philosophy,

Associate Professor of the Department of Philosophy, Psychology and Pedagogy

State University of Intellectual Technologies and Communication

ORCID: 0000-0002-0739-7632

DOI: 10.25313/2617-572X-2022-6-8258

КОНЦЕПТИ ВНУТРІШНЬОЇ ТА ЗОВНІШНЬОЇ КОМУНІКАЦІЇ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА: КООПЕРАЦІЯ СЕМІОТИЧНИХ ЗУСИЛЬ

КОНЦЕПТЫ ВНУТРЕННЕЙ И ВНЕШНЕЙ КОММУНИКАЦИИ СОВРЕМЕННОГО ОБЩЕСТВА: КООПЕРАЦИЯ СЕМИОТИЧЕСКИХ УСИЛИЙ

CONCEPTS OF INTERNAL AND EXTERNAL COMMUNICATION OF MODERN SOCIETY: COOPERATION OF SEMIOTIC EFFORTS

Анотація. В статті розкриваються особливості комунікації в суспільстві, спільноті та виявляються семіотичні виміри сучасної комунікативної взаємодії. Актуальність дослідження обумовлюється Новими формами та способами комунікації – як Текстів на засадах концептів комунікації та в контексті «віртуалізації» суспільства. Метою дослідження є розгляд комунікативних взаємовідношень і розкриття семіотичного змісту концептів «внутрішньої та зовнішньої» комунікації через прояви знаків та символів в інформації, кооперації семіотичних зусиль як чинників утворення продуктивної комунікації та розкриття їх місця і ролі в комунікації нового семіотичного виміру. Методи дослідження ґрунтуються на уявленнях, що взаємовідношення необхідно розглядати в «сконструйованому соціальному просторі» із поправками семіотичного рівня із урахуванням вмісту структури задіяних знаків та символів. В Результатах розкриваються положення про комунікацію як «створення Тексту із Текстів» – комунікаційного простору взаємовідношень як загального Тексту; утворення продуктивного Діалогу-Тексту; комунікацію у віртуально-інформаційних можливих межах її протікання; семіотичний простір із знаками та символами як структурними компонентами та елементами; концептуальні складові як формуючі чинники «Кооперації семіотичних зусиль» та конструювання соціального простору. В висновках проводиться головна думка, що Кооперація семіотичних зусиль має безпосередньо зв'язки із певними положеннями соціальної Синергетики про Мову, знаково-символічним «Патерном – концептом», для інтерпретації Тексту – повідомлення та створення прийняттого змісту комунікації необхідно мати певну комунікативну компетентність, що виходить за межі проєкції дискурсу Тексту. В перспективах подальших розвідок проводиться думка про дослідження концептуальних типів та принципів віртуально-комунікаційних взаємовідносин на основі уявлення про можливість їх бути «Логарифмованими-спрогнозованими» на засадах прояву в Текстах як Знаків із певними принципами співвідношення.

Ключові слова: комунікація, внутрішня та зовнішня комунікація, комунікаційна система, комунікативна стратегія, семіотика, текст, символ, знак, кооперація, семіотичні зусилля.

Аннотация. В статье раскрываются особенности коммуникации в обществе, сообществе и обнаруживаются семиотические измерения современного коммуникативного взаимодействия. Актуальность исследования обуславливается новыми формами и способами коммуникации – как текстами на основе концептов коммуникации и в контексте «виртуализации» общества. Целью исследования является рассмотрение коммуникативных взаимоотношений и раскрытие семиотического содержания концептов «внутренней и внешней» коммуникации через проявления знаков и символов информации, кооперации семиотических усилий как факторов образования продуктивной коммуникации и раскрытие их места и роли в коммуникации нового семиотического измерения. Методы исследования основываются на представлениях, что взаимоотношение необходимо рассматривать в «сконструированном социальном пространстве» с по-

правками семиотического уровня с учетом содержания структуры задействованных знаков и символов. В результатах раскрываются положения о коммуникации как «создании текста из текстов» – коммуникационного пространства взаимоотношений как общего текста; образование продуктивного Диалога-Текста; коммуникацию в виртуально-информационных возможных пределах ее протекания; семиотическое пространство со знаками и символами как структурными компонентами и элементами; концептуальные составляющие как формирующие факторы «Кооперации семиотических усилий» и конструирование социального пространства. В выводах проводится главное мнение, что Кооперация семиотических усилий имеет непосредственно связи с определенными положениями социальной Синергетики о Языке, знаково-символическим «Патерном – концептом», для интерпретации Текста – сообщения и создания приемлемого содержания коммуникации необходимо иметь определенную коммуникативную компетентность, которая получается за пределы проекции дискурса текста. В перспективах дальнейших исследований проводится мнение об исследовании концептуальных типов и принципов виртуально-коммуникационных взаимоотношений на основе представления о возможности их быть «логарифмированными-прогнозированными» на основе проявления в текстах как знаков с определенными принципами соотношения.

Ключевые слова: коммуникация, внутренняя и внешняя коммуникация, коммуникационная система, коммуникативная стратегия, семиотика, текст, символ, знак, кооперация, семиотические усилия.

Summary. The article reveals the peculiarities of communication in society, the community and reveals the semiotic dimensions of modern communicative interaction. The relevance of the research is determined by New forms and methods of communication – as Texts based on communication concepts and in the context of «virtualization» of society. The purpose of the study is to examine communicative relationships and reveal the semiotic content of the concepts of «internal and external» communication through the manifestations of signs and symbols in information, the cooperation of semiotic efforts as factors in the formation of productive communication and the disclosure of their place and role in the communication of a new semiotic dimension. Research methods are based on the idea that relationships must be considered in the «constructed social space» with amendments at the semiotic level, taking into account the structure of the signs and symbols involved in the content. The Results reveal the provisions about communication as «creating a Text from Texts» – the communication space of relationships as a general Text; formation of a productive Dialogue-Text; communication within the virtual and informational possible limits of its flow; semiotic space with signs and symbols as structural components and elements; conceptual components as forming factors of «Cooperation of semiotic efforts» and construction of social space. In the conclusions, the main idea is that the Cooperation of Semiotic Efforts has direct connections with certain provisions of social Synergetics about Language, a sign-symbolic «Pattern – Concept», for the interpretation of the Text – the message and the creation of an acceptable content of communication, it is necessary to have a certain communicative competence, which results beyond the projection of the discourse of the Text. In the perspective of further explorations, the idea of researching conceptual types and principles of virtual-communication relationships based on the idea of the possibility of their being «Logarithmized-forecasted» on the basis of manifestation in Texts as Signs with certain principles of relationship is made.

Key words: communication, internal and external communication, communication system, communicative strategy, semiotics, text, symbol, sign, cooperation, semiotic efforts.

Αεοοαεϋι³ ρνοϋ ι ιηοαί ιαεε ι διαεάι ε. Ι α ηϋι-
αί αι³ ι ηι αεεα³ ρνοϋ ηι ο³ ι εοεϋοοδι ι αι ι δι ηοι-
δο ι δι γαεϋ³ οϋηϋ ι α ραηααο γαι ι αι ι δι οαηο, υι
οι δι ο³ οϋηϋ οα οηοαί ιαεϋ³ οϋηϋ Ι ιαα «εοεϋοοδι ι-
ειι οί³ εαο³ εί α δααεϋι³ ρνοϋ» — ρ³ «οδαι ηοι δι ιααι ι εο
ααι ι αδαί ηι εηεαι ι εο» ηεηοαί ι ϋ ο³ ι ι ηοαε, ρδαε³ α,
ι ι δι, ι δααεε, εοεϋοοδι εο ι ι οδαα³ ρ ραηι α³ α ϋο ρα-
αι αι εαι ι γ. Α οί ιααο αει ααε³ ραο³ ε ρι ααδδαο³ οη³ ο
ι δι οαη³ α ρ γαεϋ, ι αδαοαί δαι ι γ ααι ι αι ηι ο³ αεϋι ι-
ειι οί³ εαο³ εί ι αι ειι ι εαεηο ι α «αι οοδ³ ο ι ϋ ι δι-
αδαι ο» αεοο³ α³ γεϋι ι ηο³ ηοηι³ εϋηηοαα οα ει αι ι ϋ
ι ηι αεηοι ηο³ οί ι αεεεαεϋ³ ο οα ραααϋι α+ο³ οϋαι αεαι ι γ,
οοί εο³ ι ι οααι ι γ, ηοαε³ ρνοϋ ρ ι αα³ εί ρνοϋ ηοαδε αρα-
οι ι α³ αι ι ηει ο ηι ο³ οί ρ. Αεοοαεϋι³ ρνοϋ ι αοι ι αεαι α
οαααι ϋ αι ηε³ αεαι ι γ αι ι ηι αεεαι ηοαε ειι οί³ εαο³ ϋ
α ηο+αηι ιι ο ηοηι³ εϋηηοα³, ηι³ εϋι ι ο³, αι ηο+αηι ι ϋ
ειι οί³ εαοεαι ι ϋ αρα³ οι ι α³ ϋ, γεα ι ααοαα³ ηαι ρι δε+-
ι εο αει ρ³ α ρ³ ι ι γαι ϋ Ι ι αεο οι δι οα ηι ηηι α³ α
ειι οί³ εαο³ ϋ γε «Οαεηο³ α», υι ηοαί δαι ρ ι α ραηααο
ειι οαι ο³ α ειι οί³ εαο³ ϋ οα ειι οαεηο³ «α³ δοαε³ ρα-
ο³ ϋ» ηοηι³ εϋηηοαα.

Ι α ι ηι ι α³ ογ³ αεαι ι γ ι δι ηο+αηι α ι αεαε³ οι οι δ-
ι αο³ εί α ηοηι³ εϋηηοαί ι α ειι οί³ εαοεαι εο ραηααο
ϋι αει ι αι ηει αι ε³+ι ι αι δ³ αι γ, αα ρι ι αδαοεα «α³ δοο-
αε³ ραο³ ϋ» ηοηι³ εϋηηοαα ο ι ι αι αεαι ι γι ι εηεαι ι γ,
α δαοεϋοαοε ι δι γαεαι ρ α ϋι αεαο οα ηει αι εαο,
ρ ρααδ³ αα³ οϋηϋ ο³ εϋεε ι αδαε-ηει αι ε οεο οδααεο³ ε-
ι ι ι δεεί γοι εο ηι ο³ ι εοεϋοοδι εο ραηαα, ι δαεοε+-
ι α αεει δεηοαί ι γ γεο ο ρ ι αδαοαί δαι ι γι ι ααι ι ϋ
«ει³ α³ εε α³ δοοαεϋι ι ϋ δααεϋι ι ηο³» ο α³ ϋ, α ειι οαι-
οε αι οοδ³ ο ι υι ϋ οα ϋι αι ρ³ ο ι υι ϋ ειι οί³ εαο³ ϋ ο δει ε
ηο³ εεει ε οοαι δαι ι γι ε, υι ι α ι ρααεαηι³ ο οηοι αι ι ϋ,
οι α ηο+αηι ι ηο³ ι ηηι αεεαι αι ϋι α+αι ι γ ι ααοαα ϋοϋ
ι δει οει ε αηοαί ι αεαι ι γ ειι οί³ εαο³ εί ι αι δ³ αι γ
γε Οαεηο — Α³ αει αο ι α ι δει οει αο ειι ι αδαο³ ϋ ηα-
ι ρι δε+ι εο ροηεϋ.

Νοοι³ ρι υ δι ρδι αεαι ι ηο³ ι δι αεαι ε. Αεϋ δι ϋ-
εδεοϋ ααι ι ϋ ι δι αεαι αδεεε ηοοο³ αα οαι δαοεει-
ι αοι αι ει α³+ι α ϋι α+αι ι γ ι α ϋοϋ ι ηει ααι ι γ ρ³
εοεϋοοδι ει α³ ϋ, ηι ο³ ι ει α³ ϋ, ο³ ει ηι ο³ ϋ, ρηοι δ³ ϋ, αοι ι-
ει α³ ϋ, αοι ι αδαο³ ϋ, ε³ ι αα³ ηοεεε οι υι. Ι ι γ οϋοϋ ι ρα-
εοεϋοοδι ι ϋ ειι οί³ εαο³ ϋ, υι ι ι α γ ϋαι α ϋ ι δαοϋι ε

° ð³aaí ü ñàì ííðaaí ³çao³; â ðíçaeðeó ñóñí ³eüñòaa, ñí ³eüí îðe (ñóñí ³eüí îç ñeñòàì e); +eì aeüeì ° ð³aaí ü Í ðaaí ³çao³; ðíçaeðeó (ñeñòàì í îç ã³yëüí îñ³) ñóñí ³eüñòaa; +eì aeüeì ° ð³aaí ü îðaaí ³çao³; â ðíçaeðeó (í ðíòaañó) ñóñí ³eüñòaa; +eì aeüeì ° ð³aaí ü «aí óòð³ø í üç» îðaaí ³çao³; â ðíçaeðeó (aí oí aí îñ³ +eáí ³a) ñóñí ³eüñòaa; +eì aeüeì ° ð³aaí ü ñàì ííðaaí ³çao³; â ðíçaeðeó (eíaeí íaí +eáí a) ñóñí ³eüñòaa; +eì aeüeì ° ð³aaí ü «Ï³e³ñí îç» îðaaí ³çao³; ðíçaeðeó òà á ðíçaeðeó ñóñí ³eüñòaa, òeì á³eüø aí í í áóaa +óðeëaa aí çíáí³ø í³ òaeòíð³a, ³ òeì aeüa aeðeáí ñòü eíáí aí eëaó í a çíáí³ø í³ òeì í³í³ ü ñeñòàì e. Áeòíäy+e ³ç ííeíaeáí íy ïðí íðeí òeí e: «eíí oí ³eàø³; ³ç ñí³aeüí îç ñeñòàì îç òà «eíí oí ³eàø³;» á í ðííòð³ ñí³aeüí îç ñeñòàì e; «oí ðaae³-í y» ñí³aeüí îç ñeñòàì îç — ç í íçeð³e ñeí aðaaðe-í íáí í³aòíáó, í íæeëáí aeíðeáí eðe í añóóí í a: çá í açí a-í îç çí³ e oí ðaaëyç+íáí í aðàí aòðà ñeñòàì a çaaòí a aañeðe aí óòð³ø í³ òeéóðoáø³; +e çíáí³ø í³ aí eëaè, oí aóí a³áí íaëçaaðe aòða-aí ó ð³áí íaaáó; í ðe í aðaoíá³ +aðaç «Ëðeðe-í³ çí a-aí í y» eáðoç+íáí í aðàí aòðo ñeñòàì a aòða-a³ ð³áí íaaáó ³ ñòà³ í añó³eéíç, aàæa òeéóðoáø³ òà çíáí³ø í³ aí eëaè í a aañyòüñy. Ôae ñòàí³ eáòaañòðí³ø í eì aeý ñeñòàì e í³áí ðe³í ñòaa, íñe³eüeè aí í í ñóòð³aí a³aðeëy³oüñy a³a ñòaa³eüí íáí ðæeè ó oóí eö³íí óaaí í y ³ í aðaoí-aeòü aí á³óððeáø³eííáí ðíçaaeóaeáí í y; oí +eè á³-óððeáø³; aeçí a-açòüñy yè «í 'yè³», yëüí í aðao³a a³aaóaa³oüñy í eáaí í ³ aaçí aðaaðáí; «eáòaañòðí³ø-í³», yëüí a³í a³aaóaa³oüñy ð³çeí³ ° ðaçeüöàòíí aòòðí eáòí ðí í çí aí ðóae; «aeáòóí a³», yëüí a³í ae-eëeëa³oüñy óaeòí ðaí e í añí ía³aaí eì e³ a³ç+eì e ç ðíçðeáíí aaçí aðaaðáí íñ³.

Ëííí aðao³y Ñàí³í òe+í eð çóñeëü — óa óaeðe-í í eíí ñòðoçaaí í y ñí³aeüí íáí í ðííòð³, yea í a³ aaçí í ñaaðaaí ü çá'yçeè ³ç í aáí eì e í íeíaeáí í yì e ñí³aeüí îç Ñeí aðaaðeèe (a eíí òaeñ³ ñàí³í òe+í íáí í ðííòð³ — ³í oí ðí aò³eí íáí í ðííòð³) í ðí Ì í aó: Ì í aa — ° aaæeëaeí +eí í eëíí ³ aí eíáí eì aeáí aí-òíí eíí oí ³eàø³; ° íñí íáíç òí ðí óaaí í y ñí³aeüí-òòðí íáí çí aeíáí-ñeí aí e³+íáí í ðííòð³; Ì ðaeðe-èa — «í ðe eíí ñòðoçaaí í³ ñí³aeüí íáí í ðííòð³ ñòàí ðç³oüñy ñeí aí e³+í a í aòðeöy, a ñáí³ð³áí a Ì í aa í ðaeðeè ó ñòíaeòü aí ñá³òíñí ðeéí aí í y ç³ yè Òaeñó (Ë. Áóðäü)» [16]. Í a çaañaað eíí oáí-ò³; í àøíáí aíñe³aeáí í y, açyðe aí óaaèe aí ða-í í ñí eñeíaa — «ñàí³í òe+í a» í aí íáí aí í y Ëííí oáí³ çíáí³ø í ü; òà aí óòð³ø í ü; eíí oí ³eàø³; — eíí oí ³eàø³eíí; ñeñòàì e: aí Ëííí ñòðoçaaí í y Ñí³aeüí íáí í ðííòð³: Ëííí oí ³eàø³y ñòàí ðç³° eíaeí eè Ñí³aeü-í eè í ðííòð³; Ëííí oí ³eàø³y óòàí ðç³° òà í aóí íaëç³° Ñí³aeüí eè í ðííòð³, üí óaeðe-í í íeðaañeç³: oí íaè aí ñòàí ðaí í y Ëííí oáí³ çíáí³ø í ü; òà aí óòð³ø í ü; eíí oí ³eàø³; — eíí oí ³eàø³eíí; ñeñòàì e; ° eíí òae-ñòíí ñòàí ðaí í y oí í a aeý Ëííí aðao³; ñàí³í òe+í eð çóñeëü — ñòàí ðaí í y Òaeñó ³ç Òaeñó³a. Á³eíí ó, í íæeëáí aeçí a-eèe +eí í eèe aeý Ëííí aðao³; ñà-í³í òe+í eð çóñeëü (óòàí ðaí í y eíí oí ³eàø³eíí eð

Òaeñó³a çíáí³ø í ü; òà aí óòð³ø í ü; ð³áí³a eí-í oí³eàø³) ó ñí³aeüí í ü ó í ðíñòð³: eíí oí³eàðeáí a eíí í aóáí ðí³òü ñí ðeéí yòòy «eíí oí³eàðeáí í; í íaa-á³í eè» (í aaèeaeáí í y aí aça³í í a³áí í oáí í y òà ñí³e-éoaáí í y) ³í oíáí — í a íñí í a³ çí aeíáí-ñeí aí e³+í eè añí aeð³a çaaäeüí îç eóeüoððe òa eóeüoððe eíí ó-òàí òà; aeéí ðeñòàí í y ñàí³í òe+í eð ñeñòàì òà ç³ eóeüoððí í-í aóí íaèáí îç ñí aöe³eè aeý çá³eñí aí í y aóaeðeáí îç aça³í í a³; í a íñí í a³ óyaeáí í y í ðí ñòaað-í òeí e, í aí òaeüí³ ö³ííí³ (eíí oáí òe), aeañòe, í í ðí eíí oí³eàðeáí îç í íaa³³í eè òí ü; çí aí í y í ðí òaa-aeø³eí³ òà ño-áñí³ eóeüoððí³ ö³ííí³, üí ° aeða-aeáí eì e a aaçíaeð eíí oáí òað eíí oí³eàø³; ñí ðeý³ í í ðíçóí³ í îç çíáí³ø í y e òà aí óòð³ø í y eíí oí³eà-ö³y³ ³ aí çáí eý³ oí eëaðe í ðaí³ e³í eè eíí oè³eð³a, çóí í aèáí eð í aáí eì e ðí çá³aeí íñòýí e.

Á ðaçeüöàò³ aeéí ðeñòàí í y ñàí³í òe+í eð í ðeí-öeí³a³ a³e í aáí eð (yè í aí aó³aí eð a eíaeí í ü ó ae-í aaèó) eíí oí³eàðeáí eð ñòaaðaa³e aeý Ëííí aðao³; ñàí³í òe+í eð çóñeëü, ñòàí ðç³oüñy oí íaè òà a³a-áóaa³oüñy: í aí aó³aí a eíí oí³eàðeáí a «aaáí òaø³y»; aóaeðeáí a òa òñí³ø í a eíí oí³eàø³y ó çaaaçí a-aí-í³ ñòaa³eüí îç³ aóaeðeáí îç a³yëüí îñ³ eíí í eaeñí îç aí óòð³ø í ü; eíí oí³eàø³eíí; ñeñòàì e, yea aðaoí-aó³ òà í³í³ç³ó aáð³ðe; ñòàí ðaí í y a³áí í a³áí îç ñòaaðaa³; òíáí ð³áí y eíí oí³eàø³; üí oí íæeëaeç³° í ððeí aí í y ñàí³í eóaaí íáí ðaçeüöàò³; aí óòð³ø-í y eíí oí³eàø³y: í ðí oáí ñòàí ðaí í y í í a³áí eáí-í y, í aðaa-a³ òà í ððeí aí í y³í oí ðí aø³; añaðaaeí³ í³æe oñ³ a +eáí aí e ñí³eüí îðe, í ðaaí ³çao³; òí ü; aeòíäy+e ³ç Ì aòe aí óòð³ø í ü; eíí oí³eàø³; — í í a³áí eáí í y-³í oí ðí óaaí í y í ðí ñeðoáø³ç a ñí³eü-í ð³, í ðaaí ³çao³; ð³çí³ í í a³; òí ü; çíáí³ø í y eíí ó-í³eàø³y: í ðí yá yè Òaeñó-í ðí í íçeð³; í í a³áí eáí í y +aðaç Çí aèe òà Ñeí aí eè ñàí íáí í í a³áí eáí í y òà a³. Ì ðe öüíí ó, çíáí³ø í y³ aí óòð³ø í y eíí oí³eà-ø³y, yè í ðí í íçeð³; a í aáí³ e³ ð³ aí çáí eýç³òü í aòeñy í ðí aóí eè òà³aa; eíí oí³ eáí ð³a — +aðaç Çí aèe òà Ñeí aí eè.

Áeñí íaèe. Óaeèí +eí í ü, í a í³añòaa³ aeüaàe-èeaaáí íáí, í íæeëáí çðíaeòe í aáí³ óçaaäeüí aí í y. Ó í ðíñòð³ óaaèe aíñe³aeáí ü aí oí í a ñòàí ðaí í y í ðíaeðeáí eè a³áí íñeí — Á³aeíáó a ño-áñí eð ño-ñí ³eüñòaa, ñí³eüí îðe a³aaóaa³oüñy í aðaaëyà eí-í oí³eàø³eíí eð çaañà ñàí eð í ðeí öeí³a aça³í í a³-í í oáí ü òà íáí í+añí a ðíçøeðáí í y, í íæeëaeáí í y oñ³ ð³áí³a eíí oí³eàø³e-a³a aí óòð³ø í ü; aí çíá-í³ø í ü, ³ í aáí aèe. Çí³ñ³ ðaçeüöàòe eíí oí³eàø³; aaáaòí a +íí ó çaeáaeàòü a³a çaaòí íñ³; ü ó-añí eè³a aaáeaaòí ðíçóí³ òe í aèí íáí íáí³ aíñyaaðe çáí ae, a í í oíí ó ñeí aí e³+í — çí aeíá³ aça³í íñí³aa³; í íæ-èeáí aaáeaaðe aaáaòí oóí eö³íí aeüí eì oáí í ü aí í ü, çí a-óüeì aeý ñí³aeüí íáí ñoá³ºeòà òà ñóñí ³eüñòaa a³eíí ó. Ëííí aðao³y ñàí³í òe+í eð çóñeëü ðóí ðo-öüñy í a óyaeáí í y, üí eíí oí³eàø³y ° çí aeíáí-ñeí aí e³+í eè «Ë aòáí í ü — eíí oáí òí », a çí çí³-òíáí a í aí íáí aí í y — óa ðaçeüöàò a³áí í oáí í y aí³í oí ðí aò³eí íáí ñí eñeó Òaeñó, üí çaa³yí eè òà

óóí èõ³í í ó° á ñí³í èõëüóóðí ïí ó í ðí ñóíð³ á í ááí èë ÷áñí áèë í ðí ï³ æí è, äëý³ í ðáðí ðáðáó³; èí æí í áí í í-ááí í áí Òáèñó — í í á³áí í èáí í ý ðà ñóáí ðáí í ý í ðè-éí ýóí í áí çí³ ñóó èí ïí óí³ èáó³; ° í áí áó³áí³ ñóó í àðë í ááí ó èí ïí óí³ èáðèáí ó èí ïí í áðáí óí³ ñóó, ùí áèõí-áèóó çà í áæ³ í ðí áèó³; áèñèóðñó Òáèñó.

Í áðñí áèðèáè í í ááèüø èð ðí çá³áí è. Í áí áó³áí í áí ñè³áæáí í ý èí í óáí óóáèüí èð ðèí³ á ðà í ðèí³ ðèí³ á

á³ðóóáèüí í-èí ïí óí³ èáó³éí èð áçà³í í á³áí í ñèí, ùí í í áèèáí í á óýáèáí í³ í ðí ðà, ùí áí í è í í áèóóó áóðè «Ëí ááðèóí í ááí³-ñí ðí áí í çí ááí³» í á çáñáááð í ðí ýáó á Òáèñóáð ýè Çí áèè, °ç í ðèí³ ðèí³ ïí çð ñí³ á-ñóááèáí í í ñó³ ðà í ðèí³ ðèí³ á ñí³ áá³áí í ø áí ù.

Ë³óáðáóóðá

1. Èðáèèè Á. Á. Í ááðááèüí áý ñáí èí ðèèá: Ñçüè ðáèá è áñóáñóáí í úé ýçèè. Ì .: Í í áí á èèðáðáóóðí í á í áí çðá-í èá, 2002. 592 ñ.
2. Ì óó È. Ò. Ñáí³ í ðè-í³ áñí áèðè í æèóèüóóðí í; èí ïí óí³ èáó³; // Áóí áí³ ðáðí èè áñí èè ÇÄ²Á. Ò³èí ñí³ óý. 2015. 1 63. Ñ. 218–222.
3. Áèááèí èðí áá Ò. Á. Áèñèóðñ á í áæèóèüóóðí í è èí ïí óí³ èèáèè // Í ñèõí èí áèý í áú áí èý. Ýí ðèèèíí ááè-áñèèè èñèíááðü / Í í á í áú. ðáá. Á. Á. Áí ááèááá. URL: <http://vocabulary.ru/dictionary/1095/word/diskurs-vmezhkulturnoi-komunikaci>
4. Jensen I. The Practice of Intercultural Communication, reflections for professionals in cultural meetings. Journal of Intercultural Communication. 2003. Issue 6. P. 3–13.
5. È³ø Í. Á. Ááð³ðè áóáèðèáí í; í æèóèüóóðí í; èí ïí óí³ èáó³; áèí ááèüí í áí³ í æáí áðá. Í áóèí áèè áñí èè Óæáí-ðí áñüèí áí í áó³í áèüí í áí³ óí³ ááðñèóáóð. Ñáð³ý Í ááááí á³èá, ñí³ óáèüí á ðí áí ðà. 2014. Áèí óñè 34. Ñ. 86–89.
6. Áðóø ááèóèáý Ò. Á., Í í í èí á Á. Á., Ñááí ðèí³ Á. Í. Í ñí í áú í áæèóèüóóðí í è èí ïí óí³ èèáèè: Ó-áá. áèý áóçíá. Ì .: Ð Í ÈÒÈ-ÁÁÍ Á, 2002. 352 ñ.
7. Ñèðü èí ñüèèè Á. Á. Í æèóèüóóðí á èí ïí óí³ èáó³ý ýè í áóí á ñí³ óáèüí í áí³ í çí áí í ý. Í í áá í áðááèáí á. 2005. Áèí óñè 45. Ñ. 167–176.
8. Ì í ððèñ ×. Ó. Í ñí í ááí èý óáí ðèè çí áèí á // Ñáí èí ðèèá: ñáí ð. í áðáá. / í í á ðáá. Ð. Ñ. Ñóáí áí í áá. Ì .: Ðááóáá, 1982. C. 37–89.
9. Èí ðí áí Í. Ð. Ñáí èí ðèèá èóèüóóðü á ðáðóóñèí-í í ñèí áñèí è ñáí èí ðè-áñèí è ø èí èá // Èñóí ðèý è ðèí³ èí áèý ðóññèí è èóèüóóðü. Ñí á., 2002. Ñ. 5–20. URL: <http://www.ruthenia.ru/lotman/txt/mlotman02.html#T22>
10. Èí ðí áí Ð. Í. Òáèñó è í í èèáèí ðèçí èóèüóóðü // Èí ðí áí Ð. Í. Èçáðáí í úá ñóáóùè á ðáðó óí ðí áð. Òáèèè: Áèáèñáí áðá, 1992. Ò. I. Ñóáóùè í í ñáí èí ðèèá è ðèí³ èí áèè èóèüóóðü. C. 142–148.
11. Èí æáí ýèè Á. Á. Áèñèóðñ á ñí áðáí áí í í è í áññí áí è èí ïí óí³ èèáèè: ñóáóóñ è óóí èóèè // Æóðí áèèñèèá è í ááèáí áðáçí ááí èá — 2007: Ñá. ððóáí á²² Í áæáóí áð. í áó-í ðáèð. èí í ó. (Ááèáí ðí á, 1–3 í èóýáðý 2007 á.): á 2 ð. / í í á ðáá. í ðí ó. Ì . Ð. Èáçáè. Ááèáí ðí á: ÁáèÁÓ, 2007. Ò. 22. Ñ. 44–48.
12. Ì í ø í ýáá Á. Á. Èí í óáí óí í á í ðí ñóðáí ñóáí í áæèóèüóóðí í è èí ïí óí³ èèáèè á ñóáðá í áæáóí áðí áí í áí óóðèçí á: Ááóí ðáð. áèñ. í á ñí èñè. ó-áí í è ñóáí áí è áí èóí ðá ðèèíí ðñèèó í áóè, ñí áóèáèüí í ñóó 09.00.13 — ðèèíí ðñèáý áí-òðí í í èí áèý, ðèèíí ðèý èóèüóóðü. Ì ., 2011. URL: http://discollection.ru/article/24102011_moshnyagaev
13. Geert Hofstede, Gert Jan Hofstede, Minkov Michael. Cultures and organizations: Software of the mind. Vol. New York. Mcgraw-hill, 2005.
14. Á³è³ Áæ. Í ñí í áè ñáí³ í ðèèè [Í áð. ç áí áè. ðà í áóè. ðáá. Áí áóí³ èè Èáðáñü]. Èüá³á: Áðñáí áè, 2000. 232 ñ.
15. Barthes R. Essais. Eritiques. Paris, 1964.
16. Áóðáüá Í. Ñí³ èèáèüí í á è øèçè-áñèí á í ðí ñóðáí ñóáá / Í. Áóðáüá. Ñí³ èèí èí áèý í í èèðèèè: Í áð ñ óð. M.: Socio-Logos, 1993. 335 ñ.
17. Áóðáüá Í. Í ðáèðè-áñèèè ñí èñè. Ñí á.: Áèáóáèý, 2001. 562 ñ.
18. Ááèáç Æ. Ðáçèè-èá è í í áóí ðáí èá. Ñí á.: Í áððí í í èèñ, 1998. 384 ñ.

References

1. Kreydlin G. Ye. Neverbalnaya semiotika: Yazyk tela i estestvennyy yazyk. M.: Novoe literaturnoe obozrenie, 2002. 592 s.
2. Muts L. F. Semiotychni aspekty mizhkulturnoi komunikatsii // Humanitarnyi visnyk ZDIA. Filosofiia. 2015. 1 63. S. 218–222.
3. Vladimirova T. Ye. Diskurs v mezhkulturnoy komunikatsii // Psikhologiya obshcheniya. Entsiklopedicheskiy slovar / Pod obshch. red. A. A. Bodaleva. URL: <http://vocabulary.ru/dictionary/1095/word/diskurs-vmezhkulturnoi-komunikaci>
4. Jensen I. The Practice of Intercultural Communication, reflections for professionals in cultural meetings. Journal of Intercultural Communication. 2003. Issue 6. P. 3–13.

5. Kish N. V. Bariery efektyvnoi mizhkulturnoi komunikatsii hlobalnogo inzhenera. Naukovyi visnyk Uzhhorodskoho natsionalnogo universytetu. Seriya Pedagogika, sotsialna robota. 2014. Vypusk 34. S. 86–89.
6. Grushevitskaya T. G., Popkov V. D., Sadokhin A. P. Osnovy mezhkulturnoy kommunikatsii: Ucheb. dlya vuzov. M.: YuNITI-DANA, 2002. 352 s.
7. Sliushchynskiy B. V. Mizhkulturna komunikatsiia yak metod sotsialnogo piznannia. Nova paradyhma. 2005. Vypusk 45. S. 167–176.
8. Morris Ch. U. Osnovaniya teorii znakov // Semiotika: sbor. perev. / pod red. Yu. S. Stepanova. M.: Raduga, 1982. C. 37–89.
9. Lotman M. Yu. Semiotika kultury v tartusko-moskovskoy semioticheskoy shkole // Istoriya i tipologiya russkoy kultury. SPb., 2002. S. 5–20. URL: <http://www.ruthenia.ru/lotman/txt/m lotman02.html#T22>
10. Lotman Yu. M. Tekst i poliglotizm kultury // Lotman Yu. M. Izbrannye stati v trekh tomakh. Tallin: Aleksandra, 1992. T. I. Stati po semiotike i tipologii kultury. C. 142–148.
11. Kozhemyakin Ye. A. Diskurs v sovremennoy massovoy kommunikatsii: status i funktsii // Zhurnalistika i mediaobrazovanie — 2007: Sb. trudov ²² Mezhdunar. nauch.-prakt. konf. (Belgorod, 1–3 oktyabrya 2007 g.): v 2 t. / pod red. prof. M. Yu. Kazak. Belgorod: BelGU, 2007. T. ²². S. 44–48.
12. Moshnyaga Ye. V. Kontseptnoe prostranstvo mezhkulturnoy kommunikatsii v sfere mezhdunarodnogo turizma: Avtoref. dis. na soisk. uchenoy stepeni doktora filosofskikh nauk, spetsialnost 09.00.13 — filosofskaya antropologiya, filosofiya kultury. M., 2011. URL: http://discollection.ru/article/24102011_moshnyagaev
13. Geert Hofstede, Gert Jan Hofstede, Minkov Michael. Cultures and organizations: Software of the mind. Vol. New York. Mcgraw-hill, 2005.
14. Dili Dzh. Osnovy semiotyky [Per. z anhl. ta nauk. red. Anatolii Karas]. Lviv: Arsenal, 2000. 232 s.
15. Barthes R. Essais. Eritiques. Paris, 1964.
16. Burde P. Sotsialnoe i fizicheskoe prostranstva / P. Burde. Sotsiologiya politiki: Per s fr. M.: Socio-Logos, 1993. 335 s.
17. Burde P. Prakticheskiy smisl. SPb.: Aleteyya, 2001. 562 s.
18. Delez Zh. Razlichie i povtorenie. SPb.: Petropolis, 1998. 384 s.

Ñòàòòÿ í àà³éø èà àî ðàààèö³; 13.09.2022

Êðåàðà Î åàåñàì äð Â³ðàå³éíàè÷

*аспірант Спеціальності 281 публічне управління та адміністрування
Інституту підготовки кадрів державної служби зайнятості України*

Kryvsha Oleksandr

*Graduate Student of the Specialty 281 Public Management and Administration
Institute of Training of Personnel of the State Employment Service of Ukraine*

DOI: 10.25313/2617-572X-2022-6-8289

СУТНІСТЬ СУСПІЛЬНОГО ОБОВ'ЯЗКУ ДЕРЖАВИ ІЗ СОЦІАЛЬНОГО ЗАХИСТУ ОСІБ З ІНВАЛІДНІСТЮ

INTELLIGENCE STATE'S SOCIAL OBLIGATION FOR THE SOCIAL PROTECTION OF PERSONS WITH DISABILITIES

Анотація. У статті розглянуто сутність та зміст суспільного обов'язку держави із соціального захисту осіб з інвалідністю (з особливими потребами). Проаналізована Конвенція про права осіб з інвалідністю (Конвенція про права інвалідів), яка була прийнята Генеральною Асамблеєю ООН.

Політика держави полягає в максимальній активізації потенційних сил осіб з обмеженими можливостями у контексті професійної, трудової реабілітації та працевлаштування. Держава повинна сприяти професійній саморегуляції осіб з інвалідністю для досягнення ними гідної якості життя.

В процесі дослідження визначено, що суспільний обов'язок держави із соціального захисту осіб з інвалідністю (з особливими потребами) – це сукупність набутих та закріплених на законодавчому рівні державно-владних обов'язкових процедур, заходів та засобів спрямованих на досягнення цілей всебічної реалізації осіб з особливими потребами повноти громадянських прав з урахуванням особливих потреб останніх, які задовольняються в межах державної соціальної політики соціального захисту осіб з інвалідністю (з особливими потребами).

Сформовані висновки, що сутність вказаного суспільного обов'язку полягає в тому, щоб відтворити такий рівень соціального розвитку та забезпечення в державі, який дасть змогу всім без виключення громадянам в незалежності від їх функціональних можливостей, реалізовувати свої соціальні прагнення, трудовий та економічний потенціал та здійснювати міжсоціальні міграції, що зменшує ризики соціальних напружень та соціальної стратифікації. Такий стан реалізації аналізованого суспільного зобов'язання напряду визначатиме і місце соціального захисту осіб з особливими потребами в системі соціальної політики держави, її функціональне наповнення, а також організаційно-правове й інституціональне забезпечення. Це в свою чергу формувати відповідні механізми реалізації державної політики в сфері соціального захисту осіб з інвалідністю (з особливими потребами).

Ключові слова: соціальний захист, суспільний обов'язок, особи з особливими потребами, інвалідність, держава.

Summary. The article examines the essence and content of the state's social responsibility for social protection of persons with disabilities (with special needs). The Convention on the Rights of Persons with Disabilities (Convention on the Rights of Persons with Disabilities), which was adopted by the UN General Assembly, is analyzed.

The policy of the state is to maximize the activation of the potential forces of persons with disabilities in the context of professional, labor rehabilitation and employment. The state should promote professional self-regulation of persons with disabilities in order to achieve a decent quality of life.

In the process of the research, it was determined that the public duty of the state for the social protection of persons with disabilities (with special needs) is a set of acquired and legally binding state-authority procedures, measures and means aimed at achieving the goals of the comprehensive realization of persons with disabilities special needs of the fullness of civil rights, taking into account the special needs of the latter, which are met within the framework of the state social policy of social protection of persons with disabilities (with special needs).

Conclusions have been made that the essence of the specified public duty is to recreate such a level of social development and provision in the state, which will enable all citizens, without exception, independently of their functional capabilities, to realize their social aspirations, labor and economic potential and to realize intersocial migrations, which reduces the risks of social tensions and social stratification. This state of implementation of the analyzed public obligation will directly determine

уєєє уаєу⁰оуну неñoаі ір аадæааі єò çаòіá³а ùіаі çаааçі á-аі і у аіñòі єі іаі і аòаò³аеуі іаі³ ñі³аеуі і іаі ñòаі іаеùа àðіі аауі. Á ñаір +аòаò ñі³аеуі і єе çаòеñò³ і аае³а³а і аòаааа-а⁰ і а єеò а çò і аòаò³аеуі а çаааçі á-аі і у³ і аае-і а іаñеòаі аóааі і у, а є аіñòòі аі ðіаі+еò і³ñòò, çаеèа³а еòеуòòòе, іñ³аòе і аò³аі³ ç çаіðіаеі є єр³ауі є» [5].

І аіае і є і іаеі і³ çаòааеòе і а оіі ó, ùі аадæааа ó³ і аіñó ñеñòаі ó ñі³аеуі іаі çаааçі á-аі і у ІІІ і а +аòаç оа, ùі оа⁰ і ðуі єі оа аеєр-і єі іаіа'уçеіі аадæаае, а оіі ó ùі аадæааа і іаеі і а çаааçі á-оааòе ðаае³çаò³р аñ³ò ааç аеєр-аі і у ñòаò аадæааі і ç і іе³òеєе. Аадæааа оае +е³ і аеò а і іаеі і а çаааçі á-оааòе ðаае³çаò³р оеò о³еае оа çааааі ù, уе³ аі і а æ³ і ðіаі єі оó⁰ а і аеаò аадæааі і ç і іе³òеєе. Аі і а і ðеєі а⁰ аеєеєе оеа³е³-çаò³еі іаі ðіçаеòеò оа ñòаіð³⁰ і аіаò³аі ó ñеñòаі ó çаòеñòò ñаіçò àðіі аауі çа аеу оіаі, ùі а çаі і а³аòе çі аі оаі і р і іаеєаі ñòае аеу çаааçі á-аі і у çò і і-òаа оа àðіі аауі ñуеєò і ðаа.

Ñаі а оіі ó А. Еòоа аааæа⁰, ùі ñі³аеуі єе çаòеñò³ і аае³а³а — оа ñеñòаі а çа³еñі р³ааі єò аадæааі р і ðааі³ çаò³еі єò, ðòеае-і єò, аеі і і і³ +і єò, ó³ і аі ñіаеò, ñі³аеуі єò çаòіá³а, ñі ðуі іааі єò і а çааіаі еаі і у і іòòаа çаçі á-аі і ç еаòааі ð³ ç іñ³а ó а³аі іаеаі і³ оа і³аòòеі о³ çаі ðіа'у, і аòаò³аеуі і-і ó çаааçі á-аі і³, ñаі і ðаае³çаò³ ç, ааçі аòаòеіаі і-і ó аіñòòі³ аі іа'оèò³а ñі³аеуі і ç і³ оòаñòòеòòòе оі ùі [3].

І оаеа, і іаеі а аіаі ðеòе і ðі оа, ùі аадæааа ðаае³çó⁰ ñаіç ñòñі³еуі³ ç іаіа'уçаі і у і аòаа ІІІ оєу-òіі і ðуі іаі çаеò-аі і у аі аòаò аадæаае оа еі і ñі-е³ааò³ ç, ó³ і аі ñіаі-і аòаò³аеуі єò ðаñòòñ³а. І аеаеу оаеєе і³аò³а і а ñуіаіаі³⁰ аі і³ ор-еі, іñе³еуеє ñеєааі і ðаае³çіаóааòе аадæааі ó і іе³òеєò а ñòаò³ ÑÇІІІ аеєр-і і оєуòіі ñòаі ðаі і у оі іа аеу оіаі, ùі а о³е³ оаеі ç і іе³òеєе а³аòаі ðр³аеєñу а а³-уеуі іñò³ і аааòæааі іаі ñаеòі ðó.

Ñаі а оіі ó І. Еòаа-аі еі, аеòаі оòр-е оаааò і а ñò-ааі єò і ðіаеаі аò ñі³аеуі іаі çаòеñòò³ і аа-е³а³а, а³аçі á-а⁰, ùі аадæааа і іаеі і а оіòі оааòе і а ñò³еуеє ñеñòаі ó çаòіá³а аеааі і-оі ðаае³і ñуеіаі аі ееаò і а ñі³аеуі єе ñаеòіð, ñе³еуеє аóаóааòе аñр ñòеòі і³ñòò ñòñі³еуі єò а³аі іñеі оаеєі +еі і і, ùіае аі і а аóеа і ðеєі уòі і р оа ñі ðеєі аеаñу ІІІ [2]. Óòò і іаеі а çаі ðі і і і оааòе оаеєе і³аò³а: і ðа-аі àðіі аауі і а ñі³аеуі єе çаòеñò³ і ðааі ІІІ і а а³аі іа³аі ее ð³ааі ù ñі³аеуі іаі çаааçі á-аі і у і а çаеаеòòу а³а аіñуаі аі і у і єі є і ааі іаі а³еò, ñòаòòò, ñòаі іаеùа. Оаеа і ðааі ааòаі óó⁰оуну аñ³і àðіі аауі аі, уе³ еіаі і іòòааòрòу, і а çаеаеаі і а³а оіаі, аі уеі ç ñі³аеуі і ç аòòі є +е еаòааі ð³ аі і є і аеаеаòу. Аі оіаі æ, і ðааі ІІІ і а іñіаеа³ оі і-ае ñі³аеуі іаі çаòеñòò і а іаі аеò⁰оуну о³еуеє çаааçі á-аі і у ñі аòеò³-і єò і іòòаа, а є аеєр-а⁰³ і о³ аеае і аòаааа-аі і ç çаеі і і і аадæааі і ç аі і і-і іае +е ñі³аеуі³ ааòаі о³ ç, уе³ ðаае³çòрòуñу оа çаааçі á-òрòуñу ñó³'оèòаі є і ðеааòі іаі ñаеòі ðó.

Á оуіі ó еі і оаеñò³ о³еааеі⁰ аеі іаі е І. І. ðа-а³ і іае-а і ðі оа, ùі аадæааа оіòі ó⁰ ñі³аеуі ó і іе³òеєò оа ñòеòі і³ñòòу ааòаі о³е і ðаа ІІІ ç оòа-òоааі і уі ñі³аеуі і-аеі і і і³ +і єò ðаае³е, а ðаеі æ аòаòіаòр-е оі е іаñуа ç іаіа'уçаі ù а ñòаò³ ñі³-аеуі іаі çаааçі á-аі і у, уе³ аеçі á-аі³ і а çаеі і і-ааа-і і ó ð³аі³ [4, с. 22–24]. Аеа уеùі аадæааа аеа³òеіаі і³аòіаеòу аі çаеò³ і еаі і у оеò ç іаіа'у-çаі ù а іаò³ і іаеуі і і ó çаеі і і аааñoа³, оі аеі еаа⁰ еіа³-і а çаі еòаі і у: +е і іаеі а аааæаòе çò ñòñі³еу-і єі є ç іаіа'уçаі і уі е, іñе³еуеє аеа³ò ù іаі çò іа-ñуаò ðіаеòу і а ñòñі³еуñòаі, а аадæааа ñаі іñò³еі і.

Аеа³òеіа³ñòу аеаçаі іаі і ðіòаño ааі і і ñòòò⁰, ùі аадæааа і а ñò³еуеє і ðааі а і аеñеі аеуі і çааіаі еу-і еòе ðааеуі³ і іòòаае ІІІ, ñе³еуеє і аі ааа⁰оуну çò іаеòе і ааі а ñòаеа оуаеаі і у а ñòñі³еуñòа³ і ðі оа, ùі і і³еò⁰оуну оеі є і ðіаеаі аі є. І є і ааі еі-о³ і і і а і аіаò³аі іñò³ ðіçòіаее оаеі ç аадæааі і ç і іе³òеєе а ñòаò³ ÑÇІІІ, уеа ааñòу ç і іаò ñòаі-òеòе і аòааòі іае аеу еаòіааі іаі оа ñаі іñò³еі іаі ðіçаеòеò а³аі іа³аі і ç ñеñòаі є ñі³аеуі іаі çаааç-і á-аі і у, а оіі ó +еñе³ ç оòаòоааі і уі о-аño³ і ðе-ааòі іаі ñаеòі ðó.

Оаеєі +еі і і, ñòñі³еуі а ç іаіа'уçаі і у аадæаа-ае і аòаа ІІІ і іаеі і і і аòаааа-аòе аіñуаі аі і у оаеіаі ñòаі ó ðіçаеòеò ñòñі³еуñòаа, уеєе çааòаі çаааçі á-еòе ñі³аеуі ó і³аòаò³р ñаòаа аñ³і а і³-еòі ñі³òі аі є. Оаеа і³аòаò³у³ уаеу⁰ ñіаі ç çааò-і³ñòу ІІІ ðаае³çіаóааòе ааñу іаñуа ñаіçò àðіі а-ауі ñуеєò і ðаа оа ñаіаіа. А ðаеі і ó аеі ааеò і ааі а іаі аааі³ñòу і іаеєаі ñòае ðіçаеуааòеі аòуñу і аі є, уе оуіаі³ і іòòааó⁰ ç і³ñò аадæааі і ç ñі³аеуі і ç і іе³òеєе, аі ааòеіаеі є оі іааі є, ùі і іаеі і³ аò-òіаóааòеñу аадæааі р і³а +аñ ðіçòіаее оаеі ç і іе³-òеєе оа ñòаі ðаі і у аадæааі і ç ñеñòаі є ñі³аеуі іаі çаааçі á-аі і у є ñі³аеуі єò ааòаі о³е ІІІ. Аеа аі а-е³çòр-е і іеіаеаі і у і аааааі і ç і аі є аеùа Еі і ааі-ò³ ç і ðі ðааа³ і аае³а³а і є і а і іаа-еі і оаі ñаòаа о³еае аадæааі і ç і іе³òеєе а ñòаò³ ÑÇІІІ і³аòаò³ ç, ІІІ і³æ і³аòòòеòòòаі є ñòñі³еуñòаа, і аòаòіау-е³ ç і³ааñі³òі є а³ і о³ ñі³аеуі³ аòòі є. Á оуіі ó еі і оаеñò³ і є і аі іеу³аа⁰ і і а оіі ó, ùі іñе³еуеє оаеа і³аòаò³у³ і іаеєаа, оа і ç і а-а⁰ ùі ІІІ çа-аіаі еуі урòу ñаі ç і іòòаае ñі³аеуі іаі ðіçаеòеò оаеєі +еі і і, а уеєе оа аа⁰ ç і і іаеєа³ñòу оñа³-аі і єрр-е і ауаі³ñòу іñіаеаеò і іòòаа і а а³а-оаа-òе ñаі⁰ ñі³аеуі і ç аòаçеааіñò³. Оа оіòі ó⁰³ і оеє ð³ааі ù ñаі іñі ðеєі уòòу оаеєò іñ³а³ çò ñòñі³еуі іаі ñі ðеєі уòòу, а іòæа аеò³оó⁰ і еòаі і у ñі³аеуі і ç ааòіòі аò³ ç ñòñі³еуñòаа.

Á ñаір +аòаò, оа ñі ðеуòеі а і аеñеі³ çаò³ ç ñі³аеуі і-аеі і і і³ +і іаі і іòаі о³аеò аадæаае оа ðіçаеòеò аеі і і і³ +і ç ñеñòаі є çа ðаòі і іе³ іеєр-çеаі іñò³ ІІІ. Á оуіі ó і іеу³аа⁰³ ùа іаеі аеаі аі о ç і³ñòò ñòñі³еуі іаі ç іаіа'уçаі і у аадæаае і аòаа ІІІ оа і аòаа ñòñі³еуñòаі і а о³еі і ó. І іе³òеєа аадæаае і іеу³аа⁰ а і аеñеі аеуі³е аеòеа³çаò³ ç і-òаі о³еі єò ñеє іñ³а ç іаі аааі єі є і іаеєаі ñòуі є

Ë³òàðàòóðà

1. Êîí ï ááí ò³ÿ ï ðî ï ðààà ïñ³à ç ³í ààè³áí ññòð (Êîí ï ááí ò³ÿ ï ðî ï ðààà ñí ààè³á³à): Êîí ï ááí ò³ÿ Ì Ì Ì á³à 13.12.2006. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_g71#Text
2. Êðàà-áí êî Ì . Á. Àåòóáåüí³ ñ ï ðíàéáí è ñí ò³àéüí ïáí çàðåñòó ñí ààè³á³à à Óåðæí³³. Äàðæåáíí á òí ðààè³í ï ÿ: óáí ð³ÿ òà ï ðàèòóèà. 2010. ¹ 2. URL: www.academy.gov.ua/ej/ej12/txts/10kmvziu.pdf
3. Êóóà Á. Ááí ñí ññòðàòóèáí ï-ï ðàáíáá ðàáóèðááí ï ÿ ñí ò³aéüí ïáí çàðåñòó ñí ààè³á³à: ààòíðàò. ï à çáí áóóòÿ èáí ä. Þð. ï áóé. Çáí ï ð³ææÿ: Çáí ï ð³çüèèé ï áó³í ï áéüí èé óí ñááðñèòàò. 2011. 24 ñ.
4. Ðàá³í ï áè- Ì . Ì . Ì ñáí áðíáí³ ñ ñóáí áàðèè ï ðàá èðáèè è: àéáñòéáíñò³, çáááéüí á ï ï ÿóóÿ, èéáñèò³èáó³ÿ. Á³ñí èé Ì áó³í ï áéüí ï ç àéáááí³ ñ; ï ðàáí áéò ï áóé Óåðæí³³ è. 2016. ¹ 1. Ñ. 19–29.
5. Óáááí ß. ². Äáÿé³ ïñí áéèáíñò³ ñí ò³aéüí ï — ï ïé³òé-ï èò áñí áéò³à ñí ò³aéüí ï ç ï ïé³òéèè ù ïáí ïáí ïáí ïñí ðàá-ï èò á Óåðæí³³. Äàðæåáíí á òí ðààè³í ï ÿ: óáíñèííí èáí ï ÿ òà ðíçàèòíè. 2010. ¹ 11. URL: <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=215>
6. ×íðí³é Ë., Ðòí áí Þé Ì ., Ðóááí ïáññèèé Ë. Ñèñòàì à ñí ò³aéüí ïáí çàðåñòó òà ñí ò³aéüí ïáí çáááçí á-áí ï ÿ á Óåðæ-í³³. Ðàáéüí èé ñóáí òà ï áðñí áéòéáè ðàòíðí óááí ï ÿ. Êèçá: Óáí òð áðíí ááññèè ç áéñí áðòéçè, 2009. 104 ñ.
7. Jovanović M. A. Collective rights: a legal theory. Cambridge; N.-Y.: Cambridge Univ. Press, 2012. 230 p
8. Xenos D. The Positive Obligations of the State under the European Convention of Human Rights. Routledge: Routledge Research in Human Rights Law, 2011. 272 p.

References

1. Konventsiaa pro prava osib z invalidnistiu (Konventsiaa pro prava invalidiv): Konventsiaa OON vid 13.12.2006. [Convention on the Rights of Persons with Disabilities (Convention on the Rights of Persons with Disabilities): UN Convention dated 13.12.2006]. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_g71#Text [in Ukrainian].
2. Kravchenko M. V. (2010). Aktualni problemy sotsialnoho zakhystu invalidiv v Ukraini [Current issues of social protection of persons with disabilities in Ukraine]. Derzhavne upravlinnia: teoriia ta praktyka — Public administration: theory and practice. Retrieved from www.academy.gov.ua/ej/ej12/txts/10kmvziu.pdf [in Ukrainian].
3. Kutsa A. (2011) Administratyvno-pravove rehuliuвання sotsialnoho zakhystu invalidiv [Administrative and legal regulation of social protection of the disabled]: avtoref. na zdobuttia kand.iur. nauk. Zaporizhzhia: Zaporizkyi natsionalnyi universytet [in Ukrainian].
4. Rabinovych P. M. (2016) Mizhnarodni standarty prav liudyny: vlastyvosti, zahalne poniattia, klasyfikatsiia [International standards of human rights: properties, general concept, classification]. Visnyk Natsionalnoi akademii pravovykh nauk Ukrainy, ¹ 1, 19–29 [in Ukrainian].
5. Fedan Ya. I. (2010) Deiaki osoblyvosti sotsialno — politychnykh aspektiv sotsialnoi polityky shchodo nepovnospravnykh v Ukraini [Some peculiarities of social and political aspects of social policy regarding the disabled in Ukraine]. Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok, ¹ 11. Retrieved from <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=215>[in Ukrainian].
6. Chornii L., Romaniuk O., Rubanovskyi K. (2009) Systema sotsialnoho zakhystu ta sotsialnoho zabezpechennia v Ukraini. Realnyi stan ta perspektyvy reformuvannia [System of social protection and social security in Ukraine. The real state and prospects of reform]. Kyiv: Tsentr hromadskoi ekspertyzy, 2009 [in Ukrainian].
7. Jovanović M. A. (2012) Collective rights: a legal theory. Cambridge; N.-Y.: Cambridge Univ. Press, 230 p.
8. Xenos D. (2011) The Positive Obligations of the State under the European Convention of Human Rights. Routledge: Routledge Research in Human Rights Law, 272 p.

Ñòàòóÿ ï àá³éò èà áí ðàáàèö³; 30.09.2022

ÓÄË 351:323.2

Áóäë³é Ì àèñèì Ì àòðíâè÷

*кандидат наук з державного управління, доцент,
доцент кафедри управління персоналом та підприємництва
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна,
Навчально-науковий інститут «Інститут державного управління»*

Bubliy Maksym

*PhD in Public Administration, Associate Professor,
Associate Professor of Department of Personnel Management and Entrepreneurship
V.N. Karazin Kharkiv National University,
Educational and Scientific Institute «Institute of Public Administration»
ORCID: 0000-0003-1060-6404*

Ããñèüèíãñüèèé Ì èäèñáí äð Òèì ìð³éíâè÷

*старший викладач кафедри соціально-гуманітарних дисциплін, підполковник
Національна академія Національної гвардії України*

Vasytkovskiyi Oleksandr

*Senior Lecturer of the Department of Social and Humanitarian Disciplines,
Lieutenant Colonel
National Academy of the National Guard of Ukraine
ORCID: 0000-0002-6456-7167*

DOI: 10.25313/2617-572X-2022-6-8278

ФУНКЦІОНУВАННЯ І РОЗВИТОК МЕХАНІЗМІВ
ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ

МОЖЛИВОСТІ АДАПТАЦІЇ ЗАРУБІЖНОГО ДОСВІДУ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ У РОЗВИТОК СИСТЕМИ ЕЛЕКТРОННОГО УРЯДУВАННЯ В УКРАЇНІ

OPPORTUNITIES FOR ADAPTING FOREIGN EXPERIENCE OF PUBLIC ADMINISTRATION TO THE DEVELOPMENT OF THE E-GOVERNMENT SYSTEM IN UKRAINE

Анотація. У статті проаналізовано можливості адаптації зарубіжного досвіду публічного управління у розвиток системи електронного урядування в Україні. Визначено, що характерними рисами у розвитку інформаційно-технологічного потенціалу у вдосконаленні систем державного управління, є «квантовий» підхід до управління інформацією. Йдеться про повсюдне створення систематизованих масивів інформації, чітко структурованої за різними критеріями та ознаками. Зроблено висновок, що аналіз таких масивів інформації за допомогою інформаційних технологій, дають потужний потенціал у визначенні стратегічних напрямків дій, як у прогнозуванні державної системи управління, так і в плануванні її діяльності. Також запропоновано використовувати досвід розширення доступу до інформаційних послуг; створення системи підготовки та навчання фахівців з інформаційних та комп'ютерних технологій; створення прозорості бюджетних відносин; створення електронних сфер державного управління в різних напрямках; розширення сфери послуг для бізнесу і створення ще більших умов для оволодіння різною діловою, статистичною та іншою інформацією.

Важливий аспект діяльності в розвитку системи публічного управління полягає в кадровому забезпеченні процесу реалізації парадигми публічного управління. Зарубіжний досвід показав необхідність розвитку системи кадрового забезпечення за двома напрямками: зовнішнє навчання і внутрішнє навчання. До першого слід відносити створення державних програм, що орієнтують на досвід кращих світових центрів і наукових систем. Другий напрямок має спиратися на створення системи підготовки фахівців всередині системи державного управління. Таким чином, ефективність втілюваних напрямів удосконалення системи державного управління значно підвищиться. Завдання розвитку електронного уряду повинні мати свої амбітні цілі та унікальні технології, які притаманні тільки нашій системі управління.

Ключові слова: публічне управління, електронний уряд, комунікації, взаємодія, громадськість, громадяни, управлінські рішення.

Summary. The article analyzes the possibilities of adapting foreign experience of Public Administration to the development of the e-government system in Ukraine. It is determined that the characteristic features in the development of information technology potential in improving public administration systems are the «quantum» approach to information management. We are talking about the widespread creation of systematized arrays of information, clearly structured according to various criteria and characteristics. It is concluded that the analysis of such arrays of information using information technologies gives a powerful potential in determining strategic directions of action, both in forecasting the state management system and in planning its activities. It is also proposed to use the experience of expanding access to information services; creating a system for training and training specialists in information and computer technologies; creating transparency of budget relations; creating electronic spheres of Public Administration in various directions; expand the service sector for businesses and create even greater conditions for mastering various business, statistical and other information.

An important aspect of activity in the development of the public administration system is personnel support for the process of implementing the public administration paradigm. Foreign experience has shown the need to develop a human resources support system in two areas: external training and internal training. The first category should include the creation of state programs that focus on the experience of the world's best centers and scientific systems. The second direction should be based on the creation of a system of training specialists within the public administration system. Thus, the effectiveness of the implemented directions for improving the public administration system will significantly increase. The tasks of developing e-government should have their own ambitious goals and unique technologies that are unique to our management system.

Key words: public administration, e-Government, communications, interaction, public, citizens, management decisions.

Інформаційна і дієва є. Дієвості є неінформативна адміністрація і інформаційна дієвість. Визначено, що характерними рисами в розвитку інформаційного потенціалу в покращенні систем державного управління є «квантовий» підхід до управління інформацією. Розмовляємо про широке створення систематизованих масивів інформації, чітко структурованих за різними критеріями та характеристиками. Висновок: аналіз таких масивів інформації за допомогою інформаційних технологій дає потужний потенціал у визначенні стратегічних напрямків дій, як у прогнозуванні системи державного управління, так і в плануванні її діяльності. Також запропоновано використати досвід розширення доступу до інформаційних послуг; створення системи підготовки та навчання спеціалістів в інформаційних та комп'ютерних технологіях; створення прозорості бюджетних відносин; створення електронних сфер державного управління в різних напрямках; розширення сектору послуг для бізнесу та створення ще кращих умов для оволодіння різними видами бізнесу, статистичною та іншою інформацією.

Важливим аспектом діяльності в розвитку системи державного управління є підтримка процесу впровадження парадигми державного управління. Зарубіжний досвід свідчить про необхідність розробки системи підтримки людських ресурсів у двох напрямках: зовнішнє навчання та внутрішнє навчання. Перша категорія повинна включати створення державних програм, які базуються на досвіді кращих світових центрів та наукових систем. Другим напрямком має бути створення системи підготовки спеціалістів всередині системи державного управління. Таким чином, ефективність впроваджених напрямків покращення системи державного управління значно зросте. Завданням розвитку е-держави мають бути свої амбітні цілі та унікальні технології, які є унікальними для нашої системи управління.

Ключові слова: державне управління, е-Уряд, комунікації, взаємодія, громадянин, громадянки, управлінські рішення.

інформаційна і дієва є. Визначено, що характерними рисами в розвитку інформаційного потенціалу в покращенні систем державного управління є «квантовий» підхід до управління інформацією. Розмовляємо про широке створення систематизованих масивів інформації, чітко структурованих за різними критеріями та характеристиками. Висновок: аналіз таких масивів інформації за допомогою інформаційних технологій дає потужний потенціал у визначенні стратегічних напрямків дій, як у прогнозуванні системи державного управління, так і в плануванні її діяльності. Також запропоновано використати досвід розширення доступу до інформаційних послуг; створення системи підготовки та навчання спеціалістів в інформаційних та комп'ютерних технологіях; створення прозорості бюджетних відносин; створення електронних сфер державного управління в різних напрямках; розширення сектору послуг для бізнесу та створення ще кращих умов для оволодіння різними видами бізнесу, статистичною та іншою інформацією.

Одні переваги і переваги (і аспекти) пов'язані. Важливим аспектом діяльності в розвитку системи державного управління є підтримка процесу впровадження парадигми державного управління. Зарубіжний досвід свідчить про необхідність розробки системи підтримки людських ресурсів у двох напрямках: зовнішнє навчання та внутрішнє навчання. Перша категорія повинна включати створення державних програм, які базуються на досвіді кращих світових центрів та наукових систем. Другим напрямком має бути створення системи підготовки спеціалістів всередині системи державного управління. Таким чином, ефективність впроваджених напрямків покращення системи державного управління значно зросте. Завданням розвитку е-держави мають бути свої амбітні цілі та унікальні технології, які є унікальними для нашої системи управління.

Аспекти інформаційної і дієвості. Визначено, що характерними рисами в розвитку інформаційного потенціалу в покращенні систем державного управління є «квантовий» підхід до управління інформацією. Розмовляємо про широке створення систематизованих масивів інформації, чітко структурованих за різними критеріями та характеристиками. Висновок: аналіз таких масивів інформації за допомогою інформаційних технологій дає потужний потенціал у визначенні стратегічних напрямків дій, як у прогнозуванні системи державного управління, так і в плануванні її діяльності. Також запропоновано використати досвід розширення доступу до інформаційних послуг; створення системи підготовки та навчання спеціалістів в інформаційних та комп'ютерних технологіях; створення прозорості бюджетних відносин; створення електронних сфер державного управління в різних напрямках; розширення сектору послуг для бізнесу та створення ще кращих умов для оволодіння різними видами бізнесу, статистичною та іншою інформацією.

Важливим аспектом діяльності в розвитку системи державного управління є підтримка процесу впровадження парадигми державного управління. Зарубіжний досвід свідчить про необхідність розробки системи підтримки людських ресурсів у двох напрямках: зовнішнє навчання та внутрішнє навчання. Перша категорія повинна включати створення державних програм, які базуються на досвіді кращих світових центрів та наукових систем. Другим напрямком має бути створення системи підготовки спеціалістів всередині системи державного управління. Таким чином, ефективність впроваджених напрямків покращення системи державного управління значно зросте. Завданням розвитку е-держави мають бути свої амбітні цілі та унікальні технології, які є унікальними для нашої системи управління.

– Дієвість інформаційної і дієвості є неінформативна адміністрація і інформаційна дієвість. Визначено, що характерними рисами в розвитку інформаційного потенціалу в покращенні систем державного управління є «квантовий» підхід до управління інформацією. Розмовляємо про широке створення систематизованих масивів інформації, чітко структурованих за різними критеріями та характеристиками. Висновок: аналіз таких масивів інформації за допомогою інформаційних технологій дає потужний потенціал у визначенні стратегічних напрямків дій, як у прогнозуванні системи державного управління, так і в плануванні її діяльності. Також запропоновано використати досвід розширення доступу до інформаційних послуг; створення системи підготовки та навчання спеціалістів в інформаційних та комп'ютерних технологіях; створення прозорості бюджетних відносин; створення електронних сфер державного управління в різних напрямках; розширення сектору послуг для бізнесу та створення ще кращих умов для оволодіння різними видами бізнесу, статистичною та іншою інформацією.

– Розширення доступу до інформаційних послуг; створення системи підготовки та навчання спеціалістів в інформаційних та комп'ютерних технологіях; створення прозорості бюджетних відносин; створення електронних сфер державного управління в різних напрямках; розширення сектору послуг для бізнесу та створення ще кращих умов для оволодіння різними видами бізнесу, статистичною та іншою інформацією.

– Чіткість і інформативність інформаційної і дієвості є неінформативна адміністрація і інформаційна дієвість. Визначено, що характерними рисами в розвитку інформаційного потенціалу в покращенні систем державного управління є «квантовий» підхід до управління інформацією. Розмовляємо про широке створення систематизованих масивів інформації, чітко структурованих за різними критеріями та характеристиками. Висновок: аналіз таких масивів інформації за допомогою інформаційних технологій дає потужний потенціал у визначенні стратегічних напрямків дій, як у прогнозуванні системи державного управління, так і в плануванні її діяльності. Також запропоновано використати досвід розширення доступу до інформаційних послуг; створення системи підготовки та навчання спеціалістів в інформаційних та комп'ютерних технологіях; створення прозорості бюджетних відносин; створення електронних сфер державного управління в різних напрямках; розширення сектору послуг для бізнесу та створення ще кращих умов для оволодіння різними видами бізнесу, статистичною та іншою інформацією.

– Аспекти інформаційної і дієвості. Визначено, що характерними рисами в розвитку інформаційного потенціалу в покращенні систем державного управління є «квантовий» підхід до управління інформацією. Розмовляємо про широке створення систематизованих масивів інформації, чітко структурованих за різними критеріями та характеристиками. Висновок: аналіз таких масивів інформації за допомогою інформаційних технологій дає потужний потенціал у визначенні стратегічних напрямків дій, як у прогнозуванні системи державного управління, так і в плануванні її діяльності. Також запропоновано використати досвід розширення доступу до інформаційних послуг; створення системи підготовки та навчання спеціалістів в інформаційних та комп'ютерних технологіях; створення прозорості бюджетних відносин; створення електронних сфер державного управління в різних напрямках; розширення сектору послуг для бізнесу та створення ще кращих умов для оволодіння різними видами бізнесу, статистичною та іншою інформацією.

Дієвість інформаційної і дієвості є неінформативна адміністрація і інформаційна дієвість. Визначено, що характерними рисами в розвитку інформаційного потенціалу в покращенні систем державного управління є «квантовий» підхід до управління інформацією. Розмовляємо про широке створення систематизованих масивів інформації, чітко структурованих за різними критеріями та характеристиками. Висновок: аналіз таких масивів інформації за допомогою інформаційних технологій дає потужний потенціал у визначенні стратегічних напрямків дій, як у прогнозуванні системи державного управління, так і в плануванні її діяльності. Також запропоновано використати досвід розширення доступу до інформаційних послуг; створення системи підготовки та навчання спеціалістів в інформаційних та комп'ютерних технологіях; створення прозорості бюджетних відносин; створення електронних сфер державного управління в різних напрямках; розширення сектору послуг для бізнесу та створення ще кращих умов для оволодіння різними видами бізнесу, статистичною та іншою інформацією.

– 1997 рік — чіткість і інформативність інформаційної і дієвості є неінформативна адміністрація і інформаційна дієвість. Визначено, що характерними рисами в розвитку інформаційного потенціалу в покращенні систем державного управління є «квантовий» підхід до управління інформацією. Розмовляємо про широке створення систематизованих масивів інформації, чітко структурованих за різними критеріями та характеристиками. Висновок: аналіз таких масивів інформації за допомогою інформаційних технологій дає потужний потенціал у визначенні стратегічних напрямків дій, як у прогнозуванні системи державного управління, так і в плануванні її діяльності. Також запропоновано використати досвід розширення доступу до інформаційних послуг; створення системи підготовки та навчання спеціалістів в інформаційних та комп'ютерних технологіях; створення прозорості бюджетних відносин; створення електронних сфер державного управління в різних напрямках; розширення сектору послуг для бізнесу та створення ще кращих умов для оволодіння різними видами бізнесу, статистичною та іншою інформацією.

Ë³òàðàòóðà

1. Áàð³éíàà À. À. Áëàëòðíí í à äàðæààà: í íàà áòàëòëáí³ ñòó óðÿàóàáí í ÿ: ì í í í àðàò³ÿ. Êëÿà: Ð ð³í éíì ñí òàð, 2016. 224 ñ.
2. Áàðí àçþè Í. Ðí èü òà ì ñòà òëòðí àëò òàóí í èí³é ó ñòàð³ í óàé³+í í àí óí ðààé³í í ÿ. ñí óí ðí àò³éí à í ðààí. 2017. ¹ 10. URL: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2017/10/35.pdf>. (ààòà çààðí áí í ÿ: 03.03.2021)
3. Áëàëòðíí í à äðÿàóàáí í ÿ á Óéðàÿí³: áí àé³ç òà ðàéíì áí ààò³. Ðàçóéóòàòè áí ñé³àæáí í ÿ / Í. À. Áàðáí íà, ñ. Á. Æè-èÿ³à, Ì . Ñ. Áàí éí àà, ñ. Á. Ì àèþéí àà; çà ðàà. ñ. Á. Ì àèþéí àí. Êëÿà: Ì í è³àðàò-Ì èþñ, 2007. 254 ñ.
4. Êà³òëà Ñ. À., Ñí éí éí àíóèà Í. Í. Áëàëòðíí í à äðÿàóàáí í ÿ ÿ è³ í í í ààò³éí è è í àòáí³ çí àçà³í í à³; àéààè, á³çí àíò òà àðíì àäÿí ñüéí àí ñòí³³ èüñòàà: çàðóá³æí è è áí ñà³à òà í àðàáóí í àè ðí çàèòèò à Óéðàÿí³. Áñí àéòè í óàé³+í í àí óí ðàà-è³í í ÿ. 2015. ¹ 9. Ñ. 26–34.
5. Êèðè-óè Í. Í. Ì ñí àéèáí ñò³ àààòòð³áí àáí àí (í àðàæàáí àí) óí ðààé³í í ÿ ññ: ðí èü ì ñéòðÿáí àèò àááí òñòà. Áòàé-òëáí³ ñòó äàðæàáí í àí óí ðààé³í í ÿ. 2012. Áèí. 32. Ñ. 46–58. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efdu_2012_32_8. (ààòà çààðí áí í ÿ: 02.09.2022).
6. Êàóáí éí Ð. Ì . Çàÿèà À. Á. Áçà³í í à³í èí è àäðæààè òà àðíì àäÿí ñüéí àí ñòí³³ èüñòàà ó Áàéèéí àðèòáí³: áí ñ-à³à àéÿ Óéðàÿí è. Óí ðóí í ðààà. 2018. ¹ 3. Ñ. 48–55.
7. Ì àòààé+óè Ê. Í. Áëàëòðíí í à òðÿàóàáí í ÿ: ì ðàáí àèé àñí àèò. ñí ààñòèò³: ì ðàèòèèà òà áí ñà³à. 2016. ¹ 9. Ñ. 85–88.
8. Í àáàé Á. Á. Áëàëòðíí í è è óðÿ: òáí ð³ÿ³ í ðàèòèèà. Ñó+àñí à óéðàÿí ñüèà ì í è³òèèà. Ì í è³òèèà³ ì í è³òèéí àè ì ðí í àÿ. 2004. Áèí. 5. Ñ. 270–275.
9. Ì í àðàáí ÿ è ñ. ñ. Áëàëòðíí í è è óðÿ (e-government)³ áëàëòðíí í à òðÿàóàáí í ÿ (e-Governance): ì í ÿòòÿ òà ì ðèí-òèè è óóí èò³í óááí í ÿ. Ì ðàáí òà ñí í í ààò³. 2014. ¹ 3. Ñ. 26–35.

References

1. Barikova A. A. (2016), Elektronna derzhava: nova efektyvnist uriaduvannia. [Electronic state: new efficiency of management]. Kyiv: Yurinkom Inter, [in Ukrainian]
2. Bernaziuk O. (2017), Rol ta mistse tsyfrovkykh tekhnolohii u sferi publicnogo upravlinnia. [The role and place of digital technologies in public administration]. Informatsiine pravo — Information law. ¹ 10. URL: <http://pgp-journal.kiev.ua/archive/2017/10/35.pdf>. [in Ukrainian].
3. Baranov O. A., Zhyliaiev I. B., Demkova M. S., Maliukova I. H. (2007), Elektronne vriaduvannia v Ukraini: analiz ta rekomendatsii. Rezultaty doslidzhennia [E-governance in Ukraine: analysis and recommendations. Results of the study]. Kyiv: Polihraf-Plius, [in Ukrainian].
4. Kvitka S. A., Sokolovska O. O. (2015), Elektronne vriaduvannia yak innovatsiinyi mekhanizm vzaiemodii vlady, biznesu ta hromadianskoho suspilstva: zarubizhnyi dosvid ta peredumovy rozvytku v Ukraini. [E-governance as an innovative mechanism of interaction between government, business and civil society: foreign experience and prerequisites for development in Ukraine]. Aspekty publicnogo upravlinnia — Aspects of Public Administration ¹ 9. S. 26–34. [in Ukrainian].
5. Kyrychuk O. S. (2012), Osoblyvosti bahatorivnevoho (merezhevoho) upravlinnia YeS: rol mizhuriadovykh ahentstv. [Features of EU multi-level (network) governance: the role of intergovernmental agencies]. Efektyvnist derzhavnoho upravlinnia — Efficiency of Public Administration. ¹ 32. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efdu_2012_32_8. [in Ukrainian].
6. Leshchenko R. M., Zaika A. V. (2018), Vzaiemovidnosyny derzhavy ta hromadianskoho suspilstva u Velykobrytanii: dosvid dlia Ukrainy. [Relations between the state and civil society in the UK: experience for Ukraine.] Forum prava. — Forum of law. ¹ 3. S. 48–55. [in Ukrainian].
7. Matveichuk L. O. (2016), Elektronne uriaduvannia: pravovy aspekt. [E-governance: a legal aspect.] Investytsii: praktyka ta dosvid — Investment: practice and experience. ¹ 9. S. 85–88. [in Ukrainian].
8. Nedbai V. V. (2004), Elektronnyi uriad: teoriia i praktyka. [E-government: theory and practice. Modern Ukrainian politics. Politics and political scientists about it.] Suchasna ukrainska polityka. Polityka i politolohy pro nei. 2004. Vyp. 5. S. 270–275. [in Ukrainian].
9. Pohrebniak I. Ie. (2014), Elektronnyi uriad (e-government) i elektronne uriaduvannia (e-Governance): poniattia ta pryntsypy funktsionuvannia. [E-government and e-Government: concept and principles of functioning] Pravo ta innovatsii — Law and innovation. ¹ 3. S. 26–35. [in Ukrainian].

Ñòàòòÿ í àä³éò èà áí ðàààèò³; 30.09.2022

Í ÀÓÊÎ ÂÂ ÔÀÕÎ ÂÂ ÂÈÄÄÍ Í ß

Ääëòðîíí à í àóêîââ äèäâí í ÿ

«Í ÓÁË²×Í Å ÄÄÌ ²Í ²ÑÒÐÓÄÄÍ Í ß ÒÀ Í ÀÖ²Î Í ÀËÛÍ À ÁÄÇÏ ÁÊÀ»

Electronic scientific publication

«PUBLIC ADMINISTRATION AND NATIONAL SECURITY»

¹ 6 (28)

Ãîëîâí èé ðäââèòîð — *Романенко С.О.*

Êèâ 2022

Äèäâí í ó àâòîðñüè³é ðäââèö³;

Ï ³âí èñâí í âí ï óáë³èàö³; 30.09.2022

Ääðñà ðäââèö³;

04070, ì . Êèâ, Äí äð³âñüèèé óçâ³ç, áóâ. 11, îò. 68

Êíí òàèòí èé òàèàòíí : +38(044) 222 58 89

Êíí òàèòí èé òàèàòíí : +38(067) 401 84 35

E-mail: editor@inter-nauka.com